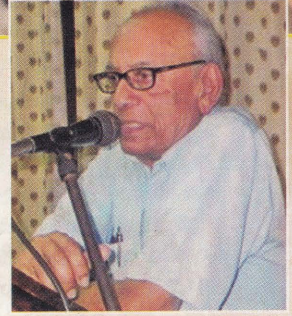

- முன்னாள் பெண் போராளிகளை சமூகமயமாக்கல்
- அற்பாயுளும் மேதாவிளாசமும்
- பலவீனங்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு விம்பம்
- இலங்கை சினிமாவின் வருகைக் காலம்

அறிப்பாறு வகுத்து
பிரேம்ஜி

60/-

படிசூன்

With best complement from

Estd 1990

WEKANDE CLINIC

- Dispensary and Surgery
- Special Clinic
- Laboratory investigations
(Nawaloka Metropolis)

Chairman: AL Haj Dr. A.L.K. Thassim (Thassim Ahamed)
Family Physician, Private Medical Practitioner

No: 09, Sounder's Court, Colombo - 02

Tel: 011 2438801, 077 9664063, 071 8430715

Fax: 011 2436481, Email: doctorthassim@gmail.com

Since 2003

நல்லன காணவும்
நல்வற்றுடன்
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையினும் பார்க்க
மேலானது

ஆளுமை

பிரேம்ஜி வகுத்த தனிப்பாதை
லெனின் மதிவானம்

கட்டுரைகள்

ஹராங்குட்டி நல் விமரிசனம்
மன்சூர் ஏ. காதிர்

AN ACTOR PREPARES

ஏ.எல்.ஐயர்

முன்னாள் பெண் போராளிகள்
பல்லாள் மொஹமட்

பெண்களை அடக்கி ஆள்வது...

சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

நினைவுப் பொழுதின் நினைவலைகள்
ரிம்சா முஹமத்

ஊமையாக்கப்படும் ஊடகம்

கீப்து ஆயிஷா

சிறுகதை

நினைவுகளும் நினைவுகளும் ...
நாச்சியாத்வு அபு நுஹா

மொழிபெயர்ப்பு

இலங்கை சினிமாவின் வருகைக் காலம்
பாந்தியா நப்ரா

கவிதைகள்

ஃபஹீமா ஹாஜாள்
சித்தாந்தன்

ஆதி பார்த்திபன்
நேகம பலாள்

இதழ் : 32

படிகள்

திருமலர் தலைநகரம் திருச்சி

ஜூலை - செப்டம்பர் 2013

ISSN 1800 - 4598

Volume: 09 No: 02

கவனிப்பு

அனுராதபுரம்

நண்பர்கள் இலக்கிய குழு

தனிப்பிரதி : 60.00

தபால் மூலம் : 70.00

வெளிநாடு : 2\$

வருட சந்தா : 400.00

இரண்டு வருடம் : 750.00

ஆயுள்ச் சந்தா : 5000.00

வங்கிக் கணக்கில் வைப்பிலிருவார்
எல். வளீம் அக்ரம், மக்கள் வங்கி

228 2001 0 0018538 என்ற

இலக்கத்திற்கும் காசோலை,

காசுக்கட்டளை அனுப்புவார்

எல்.வளீம் அக்ரம் எனப் பெயரிட்டு

பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

சகல தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

519/G/16, JAYANTHI MW,

ANURADHAPURA # 50000

+94 783 244 255,

+94 718 42 34 59

padihal@yahoo.com

www.padikal.blogspot.com

படிகள்: தஞ்சைக்கு மாதிரி

— ஆக்கங்கள் அச்சுப்போக்கு —

உல்கு பர்வக்து

அல்கு கருத்து

ஆசிரியர் :
எல்.வஸ்ம் அகர்ம்

உதவி ஆசிரியர் :
எம்.சீ. நகரிமுதீன்

ஒரு தசாய்தகால வரலாற்றில்

படிகள் சஞ்சிகை தனது இயக்கச் செல்நெறியில் பத்து ஆண்டுகளை பூர்த்தி செய்கின்றது. ஈழத்து இலக்கிய இதழியல் துறையில் பத்து ஆண்டுகள் என்பது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மைல்கல் என்று வர்ணித்துக்கொள்ள இயலும். ஈழத்து இலக்கிய இதழ்கள் எதிர் நோக்குகின்ற சவாலான அத்துனை சூழ்நிலைகளையும் படிகள் தாண்டியே வந்துள்ளது என்பது அதன் கடந்தகால வருகை மற்றும் வளர்ச்சி என்பனவற்றினை நுணுக்கமாக அவதானித்தவர்கள் கண்டிருப்பர்.

அநுராதபுரம் போன்ற ஒரு இலக்கியத்திற்கு தரிசு நிலமாகக் காட்சி தரும் ஒரு பிரதேசத்தில் இருந்து குறிப்பாக பாடசாலை மாணவர்களைச் செயற்பாட்டாளர்களாக கொண்ட ஒரு இலக்கிய இதழாக படிகள் கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்தது. படிகளை வெளியிடத் தொடங்கிய ஆரம்ப கால கட்டங்களில் படிகள் ஒரு சஞ்சிகை என்ற பரிமாணத்தை மட்டுமே கண்டிருந்தது. காலப்போக்கில் அது தனக்கான ஒரு வட்டத்தை மற்றும் இலக்கிய வடிவத்தை இனங்கண்டு வளர்த்துக்கொண்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

மிகையான இலக்கிய பின்புலத்தைக் கொண்டு படிகள் சஞ்சிகையின் ஒவ்வொரு இதழ்களும் வெளிவராத போதும் நாம் நம்புகின்ற அளவில் படிகள் ஈழத்து இதழியலுக்கு ஒரு தனித்துவமான முகத்தை காட்டியுள்ளது.

தூய்மையான எண்ணத்துடன் புறப்படும் எந்த செயற்றிட்டமும் தோற்பதில்லை என்ற அனுபவ மொழிக்கு ஒப்ப, படிகளும் அந்த ஒன்றை மட்டுமே மூலதனமாக கொண்டு இன்றுவரை இயங்கியுள்ளது என்பதனை இங்கு விதந்து குறிப்பிட விரும்புகிறோம். எந்த வெற்றுச் சட்டகங்களையோ அல்லது மேலதிக எதிர்பார்ப்புக்களையோ படிகள் இதுவரை கிஞ்சித்தும் எண்ணியது கிடையாது என்பதனை அறுதியிட்டு குறிப்பிட வேண்டும்.

பொதுவாக எழுகின்ற இலக்கிய விமர்சனங்கள், மாற்றுக் கருத்துக்கள் மற்றும் குற்றச் சாட்டுக்கள் என்பனவற்றையும் படிகள் தனது பயண அனுபவத்தில் கண்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் எமது முயற்சிகளுக்கு இடப்பட்ட உரங்கள்தான். மறுபக்கத்தில் எந்நேரமும் சில கருத்துக்கள் எம்மை தேற்றிய வண்ணமிருந்தன. அவை எமது நெம்புகோல்கள். இவ்வாறு படிகள் தனக்கு ஏதோ ஒரு பாதையை வடிவத்திலும் சரி, விடயத்திலும் சரி உருப்படுத்திக் கொண்டு வளர்ந்துள்ளதனை இங்கு மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகிறோம்.

இறுதியாக படிகள் வளர்ச்சியில், உதவிய அனைவருக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிக்க விரும்புவதுடன், படிகள் பத்தாவது ஆண்டு இதழ் ஒன்றை ஒரு மலராக வெளியிட ஆவலாக இருக்கின்றோம் என்ற ஆர்வத்தையும் இங்கு பதிவு செய்கிறோம். அடுத்த இதழ் 10வது ஆண்டு இதழாக வெளிவருவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய உள்ளோம் என்பதனையும் அறியத்தருவதுடன், கடந்த காலங்களைப் போன்று தொடர்ந்து வரும் எமது முயற்சிகளிலும் படிகள் இதழ்களின் ஒவ்வொரு முயற்சியிலும் உங்களது பங்களிப்புகளை பெரிதும் எதிர்பார்க்கிறோம். குறிப்பாக காத்திரமான ஆக்கங்களையும் பொருளாதார ரீதியாக விளம்பரங்களையும் தந்துதவி படிகள் 10வது ஆண்டு மலரின் வெளியீட்டையும் சிறப்பாக ஏற்றும் செய்ய வல்ல இறைவன் துணைநிற்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து விடைபெறுகிறோம்.

ஆசிரியர்

அநுராதபுரம் நண்பர்கள் இலக்கிய குழு

போஷகர்
கலாயுஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா

யொடுளாளர்
எல்.வஸீம் அக்ரம்

தலைவர்
நாச்சியாதீவு பர்வீன்

சிமைப்பாளர்
எம்.சீ.நஜிமுதீன்

உப தலைவர்
அநுராதபுரம் றஹ்மதுல்லாஹ்

இணைப்பாளர்
எம்.ஏ.எம். டில்சான்

செயலாளர்
அநுராதபுரம் ஜன்ஸி கபூர்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்
சிவஸ்ரீ பா. ஞானச்சந்திரன் குருக்கள்
அநுராதபுரம் ஜெமீல்
நாச்சியாதீவு அபு நுஹா
இக்கிரிகொள்ளாவ சப்ராஸ்
நாச்சியாதீவு மார்பீர்

உப செயலாளர்
நேகம பலாஸ்

பிரேம்ஜி

வகுத்த

துனிப்பாதை

லெனின் மதிவாளம்

“ஒரு நபர் தனக்காக மட்டும் பாடுபட்டால், ஒரு வேளை பிரபலமான அறிவாளியாகலாம். மாபெரும் ஞானியாகலாம், மிகச்சிறந்த கவிஞராகலாம், ஆனால் உண்மையான மனிதராக முடியாது” என தனது பள்ளிப்பருவத்திலே எழுதியவர் கார்ல் மார்க்ஸ். சக மனிதர்கள் குறித்தும் அம்மனிதர்களின் வாழ்வு குறித்தும் உயரிய நிலையில் சிந்தித்து செயலாற்றியமையே வரலாற்றினுடைய மனிதராக அவர் போற்றப்படுவதற்கான அடிப்படையாகும். மனித குல வளர்ச்சிப் போக்கில் அறிவு என்பது சமுதாயம் சார்ந்த விடயமாகும். எனவே அவ்வறிவு எப்போதும் விஞ்ஞானம் தழுவினதாக அமைந்திருப்பதுடன் செருக்கோ, நேர்மையினமோ இல்லாது சமூக வளர்ச்சியை முன்னெடுத்து செல்வதாக அது அமைந்து காணப்படுகின்றது. பிரேம்ஜி என்ற ஆளுமையின் பணிநலன் பாராட்டு நிகழ்வு குறித்து சிந்திக்கின்ற போது மேற்குறித்த வரிகள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொதுவான வளர்ச்சியிலும், குறிப்பாக அப்பரிமாணத்தை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் வளர்த்தெடுப்பதிலும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் முக்கிய பங்கினை வகித்துள்ளது. அவ்வியக்கத்தின் பொதுவான வளர்ச்சியையும் முற்போக்கு நிலைப்பாட்டை செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்துச் செல்வதில் பிரேம்ஜிக்கு முக்கிய இடமுண்டு. அவர் பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர், பதிப்பாளர் என பல்துறை சார்ந்த ஆளுமைகளை கொண்டிருப்பினும் 1950களில் இ.மு.எ. சங்கத்தின் வீறுக்கொண்ட எழுச்சியும் அதன் பின்னணியிலான பிரேம்ஜியின் அமைப்பாக்க செயற்பாடுகளுமே அவரை சமூக முக்கியத்துவம் உடைய மனிதராக்கியது. அதற்காக அவரது ஏனைய துறைசார்ந்த பங்களிப்புகள் புறக்கணிக்கத்தக்கதல்ல.

இவர் யாழ்பாணத்திற்கு வடக்கே உள்ள அச்சுவேலி கிராமத்தில் 17-11-1930 அன்று பிறந்தார். தந்தையின் பெயர் நடராஜா. தாயின் பெயர் பவனம்மா. பெற்றோரால் இவருக்கு சூட்டப்பட்ட பெயர் ஸ்ரீ கதீர்காம தேவ ஞானசுந்தரம்.

தமது இளமைக் கால முதலாகவே எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் காட்டியிருந்த ஞானசுந்தரம், வாலிப முன்னணி என்ற பத்திரிகையில் பிரேமா என்ற புனைப் பெயரிலே எழுதி வந்திருக்கின்றார். பின் ராமகிருஷ்ணன் என்ற மலையாள தோழரின் ஆலோசனைக்கு அமைய "பிரம்ஜி" என தமது பெயரை மாற்றிக் கொண்டதாக ராஜஸூிகாந்தன் குறிப்பிடுகின்றார். பிரேம்ஜி என்பது புகழ்பெற்ற மலையாளக் கவிஞர் ஒருவரின் பெயராகும். இதுவே ஞானசுந்தரம் என்ற மனிதர் பிரேம்ஜியாக மாறிய கதை, வரலாறு.

அவர் முன்னணி(1948), தேசாபிமாணி (1949), சுதந்திரன் (1953-1956), சோவியத் செய்திகளும் கருத்துக்களும் நாளாந்த செய்தி மடல் (1958-1972), சோவியத் நாடு (1972-1991), சோசலிசம்: தத்துவமும் நடைமுறையும் (1978-1989) சக்தி(1980-1989) போன்ற பத்திரிகைகளில் ஆசிரியராகவும் துணை ஆசிரியராகவும் அரசியல் விமர்சகராகவும் கடமையாற்றியிருக்கின்றார். 1964இல் லெனின் நூற்றாண்டு டையொட்டி நடாத்தப்பட்ட

பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான விருதை பெற்றுள்ளார். 1964ல் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தில் பிரேம்ஜி பணிப் பாளராக கடமையாற்றி இருக்கின்றார்.

மேலும் இலங்கை தமிழ் ஆலோசனைச் சபையின் செயலாளர் (1971-1975), யாழ்பல்கலைக்கழக அமைப்புக்குழுச் செயலாளர், பத்திரிகை கமிட்டியின் உறுப்பினர் (1973), இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன ஆலோசனைச்சபை உறுப்பினர் (1972-1974), இலங்கை ஒலிப்பரப்புக் கூட்டுத்தாபன பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினர் (1995), இலங்கை தேசிய நூலகச் சபை மதியுரைக் குழு உறுப்பினர் (1997), தினகரன் ஆசிரிய பீட ஆலோசகர் (1997), இன விவகாரங்கள் சம்பந்தமான உயர்மட்ட ஊடகக் கமிட்டி உறுப்பினர் (1997) என பல பதவிகளையும் வகித்திருக்கின்றார். பின்னர் கனடாவிற்கு குடிபெயர்ந்து விட்டார். தொடந்தும் அவர் சமூக செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றார்.

மக்களுக்கு சோதனையான கால கட்டத்தில் இடர்பாடுகளையும், முரண்பாடுகளையும் கண்டு அவற்றிலிருந்து தப்பிச் செல்லாமல் அவற்றினை எதிர் கொண்டு அதற்கான தீர்வுகளை முன்வைக்க முனைகின்றவரே வீரனாவார். அந்த வீரனுக்குரிய தன்மையே மேதா விலாசத்தின் அடிப்படையாகும். அந்த வகையில்

பிரேம்ஜியின் மேதா விலாசத்தின் அடிப்படைகளாக பின் வருவன வற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

1. உலகில் ஏற்பட்டுள்ள ஆழமான மாற்றங்களை புரிந்துக் கொண்டமை

2. இப்புரிந்துக் கொள்ளலின் அடிப்படையில் மார்க்சிய தத்துவத்தை மாறிவருகின்ற சூழலுக்குக்கேற்ப புனரமைப்பதன் அவசியத்தை உணர்ந்துக் கொண்டமை

3. பொது மக்களின் மீதும் ஸ்தாபனங்களின் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டு பொது மக்களின் நலனுக்காக தம்மை அர்ப்பணித்து கொண்டமை

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் சர்வதேச ரீதியாக நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த அரசியல் மாற்றங்கள் இலங்கையிலும் தாக்கம் செலுத்தியது. உலகின் சகல பாகங்களையும் பொறுத்தமட்டில் இக்கால பகுதியில் பலமான மக்கள் இயக்கங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இந்நாடுகளில் தொழிலாளர்கள் இயக்கங்கள் பாசிசத்தையும் ஏகாதிபத்தியத்தையும் எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டங்களையும் போராட்டங்களையும் நடாத்தின. அத்தகைய வீரியமிக்க சூழலில் அத்தகைய விடுதலையுணர்வுக்கு வியூகம் அமைக்கக்கூடிய தத்துவமான மார்க்சியத்தை தமக்கு ஆதர்சமாக கொண்டு சமூகமாற்றத்திற்கான இயங்காற்றலை சாத்தியமாக்கியவர், பிரம்ஜி.

மார்க்சிய தத்துவத்தை தமக்கு ஆதர்சமாக கொண்ட பிரேம்ஜி அதனை யதார்த்த வாழ்விலிருந்து அந்நியப்பட்டு வரட்டுத்துவமாக பிரயோகிக்கவில்லை. வரட்டு மார்க்சியர்கள் சிலர் அறிந்தோ அறியாமலோ ஐரோப்பிய சமூகச் சூழலில் காணப்பட்ட வர்க்க பிளவை அப்படியே இனக்குழு வாழ்க்கை முறையை கொண்டிருந்த எமது சூழலிலும். பிரயோகிக்க முற்பட்டனர். ஊகங்களுக்கு அப்பால் யதார்த்த வாழ்வுத்தரும் படிப்பினைகளை கையிலெடுப்பதற்கு இவர்களது இரும்பு மண்டைகளும் இறுகிய மூளைகளும் இடம்தர மறுத்தன. இந்த சூழலில் நமக்கான இலக்கிய கோட்பாட்டை முன்னிறுத்தியவர்களில் பிரேம்ஜி முக்கியமானவர்.

ஒருவகையில் உழைக்கும் மக்கள் உலகளவில் பெற்ற அனுபவங்களின் சாரத்தை உள்வாங்கி அதனை நமது பண்பாட்டுக்கும் சூழலுக்குமேற்ற வகையில் பிரயோகித்தார் என்பதை அவரது எழுத்துக்கள் சிறப்பாகவே அடையாளம் காட்டியிருக்கின்றன. 1957 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் ஏற்பாடு செய்திருந்த மாநாட்டில் சோசலிஸ யதார்த்தவாதம் பற்றிய சிந்தனைகள் முன்வைக்கப்பட்ட போது அவ்விலக்கிய போக்கு நமது சூழலுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் பொருத்தம் அற்ற ஒன்றாகவே அமைந்திருந்தது.

நமது பண்பர்ட்டுத் தளத்தில மண் வாசனை என்ற இலக்கிய வடிவமும் அதன் தர்க்க ரீதியான வளர்ச்சியான தேசிய இலக்கிய கோட்பாடு அமைந்திருந்ததை உணர்ந்து செயற்பட்டமையே இ. மு.போ.எ.ச. முக்கிய பங்களிப்பாகும். மண்வாசனை இலக்கியம் என்ற இலக்கிய போக்கை முதன் முதலில் பிரதானப்படுத்தியவர் பிரேம்ஜி. அதற்கான கோட்பாட்டு உருக்கத்தை செய்தவர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி. மேலும் தேசிய இனப்பிரச்சனை குறித்தும் பிரேம்ஜி கவனமெடுத்திருந்தமை இவ்விடத்தில் முக்கியமாக குறித்துக்காட்ட வேண்டியதாகின்றது.

பிரேம்ஜி 1957ம் ஆண்டு ஜூன் 02ஆம் திகதி இ.மு.எ.ச. ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து அவரே அதன் வினைத்திறன் மிக்க செயலாளராக இருந்து வருகின்றார். அவருடைய இந்த பதவிக்கு எவரும் போட்டி இட்டதாக இல்லை. அந்தளவிற்கு அவரது ஆளுமையும் பங்களிப்பும் அவ்வியக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கியுள்ளது. அவ்வியக்கம் வீறு கொண்டு இயங்கிய இரு தசாப்த காலம் இலங்கை வரலாற்றில் முக்கிய திருப்பு முனையாக அமைந்தது. அவர் தமது செயற்பாடுகளை தனிநபர் சார்ந்த செயற்பாடுகளாகவோ அல்லது குழுச் செயற்பாடுகளாகவோ மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அவர் தாம் சார்ந்த இயக்கத்தினுடாக

பரந்துபட்ட மார்க்சிய முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகளை அணிதிரட்டியிருந்தார். முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பொதுமக்களுடன் தொடர்புக் கொண்டிருப்பதுடன் அவர்களது அன்றாட வாழ்வுடனும் போராட்டங்களுடனும் ஒன்றுகலக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை தமது அமைப்பின் ஊடாக முன்னெடுத்தவர், பிரேம்ஜி.

சகல ஜனநாயக மார்க்சிய சக்திகளும் ஒன்றிணைதல் என்பது ஒரு அமைப்பு அல்லது கட்சி சார்ந்த உணர்வை மற்றக் குழுக்களின் மீது திணிப்பதல்ல மாறாக ஒவ்வொரு அணியிலும் காணப்படக் கூடிய சமூகம் சார்ந்த கூறுகளை சாதகமாக பயன்படுத்தி ஒன்றாக செயற்பட வேண்டும் என்பதே அதன் பொருள். இதற்கு மாறான குழநிலைவாதம் ஒரு வெகுஜன அமைப்பை உருவாக்காது என்பதே அதன் பொருள். மாறாக வெற்றுக் கோசங்களினால் நிலை நிறுத்த முற்படுகின்ற எந்தவொரு அமைப்பும் சமூகத்திற்கு பயன்படப் போவதில்லை. அழிவையே கொண்டு வரும். இவ்வம்சத்தை பிரேம்ஜி சரிவர உணர்ந்திருந்தார் என்றே எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இந்நிலையில் அவர் தமிழர்களை மாத்திரமின்றி சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளின் ஆதரவையும் திரட்டியிருந்தார். மேலும் தமது ஸ்தாபனத்தின் கொள்கை கோட்பாடுகளையும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் முன்னெடுத்துச் செல்வதிலும் இவரது முக்கிய பங்களிப்புகளை பலர் பதிவாக

கியுள்ளனர். 1975இல் பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் பிரேம்ஜி தலைமையில் நடைபெற்ற "இ.மு.எ.சங்கம் தேசிய ஒருமைப் பாட்டிக்கான சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு" முக்கியமானதாக குறிப்பிடத்தக்கதாகும். யாவற்றுக்கும் மேலாக பிரேம்ஜி தாம் இயங்கிய காலத்தில் தன்னை எப்போதுமே முன்னிறுத்தியதில்லை. அவர் தமக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் பிறருக்கு வழங்கி ஊக்கப்படுத்தினார் என்பதையும் பல தோழர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர்.

இருப்பினும் காலப்போக்கில் நசிவு தரும் தேசிய சர்வதேச அரசியல் சூழலில் பிரேம்ஜியும் தளர்வடைந்தார் என்பதும் கவனத்திலெடுக்கத்தக்கது. 1962 - 1963களில் சர்வதேச கம்யூனிச இயக்கத்தில் உருவான முரண்பாடு இ.மு.எ.சங்கத்தையும் பாதித்திருந்தது. காலப்போக்கில் இவ்வியக்கத்தில் மொஸ்கோ சார்பு கொண்டிருந்த திரிபு வாதிகளின் கருத்தே மேலோங்கிய நிலையில் துரதிஷ்டமாக பிரேம்ஜியும் அவ்வணியை நாடுகின்றவராக இருந்தமையினால் இவ்வமைப்பின் பின்னடைவு தொடங்கியது எனலாம்.

இவ்விடத்தில் பிறிதொரு விடயம் பற்றியும் குறித்துக் காட்ட வேண்டி உள்ளது. புரட்சிகர சீன அணியை சார்ந்திருந்த சிலர் எடுத்துக்காட்டாக

கே. டானியல், கே. கைலாசபதி, செ. கணேசலிங்கம் முதலானோர் முற்போக்கு அணியை கைப்பற்றல் அல்லது புரட்சிகர எழுத்தாளர் சங்கம் ஒன்றை அமைக்கும் திட்டம் தோல்வி அடைந்ததை செ. கணேசலிங்கம் நினைவு கூர்வர். இந்த பின்னணியில் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை என்ற அமைப்பின் உருவாக்கம் முக்கியமான தொன்றாகும். இது தொடர்பில் திருமலையில் நடைபெற்ற கூட்டம் இதற்கான முன்னோடி முயற்சியாகவே அமைந்திருந்தது எனக் கூறலாம். சீன சார்புடன் இணைந்திருந்த பலர் இதிலும் இணைந்து செயற்பட்டனர்.

எது எவ்வாறாயினும் ஒரு முற்போக்கு மார்க்சியவாதியின் அனுபவ பகிர்வு, அவர்கள் பற்றிய மதிப்பீடுகள், ஆய்வுகள் யாவும் சுயவிமர்சனமாகவே அமையும். இவ்வகையில் பிரேம்ஜி குறித்த விமர்சனங்கள் வெளி வரவேண்டியது காலத்தின் தேவை யாகும். இன்றைய சூழலில் புதிய அரசியல் பண்பாட்டு பாதையில் உருவாகிவரும் எண்ணற்றவர்களுக்கு இவ்வாளுமைகளின் வாழ்வும் வழிகாட்டி நிற்கின்றன. இத்தகைய சிறப்பு மிக்க பிரேம்ஜி என்ற மனிதர் தொடர்ந்து இயங்க வேண்டும் என்பதே அவரது பாதையில் பயணிக்கின்ற இளைய தலைமுறையினரின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

மரங்களில் பூத்திருக்கின்றன பிணப் பூக்கள்.
வெளிவந்த அறிக்கைகளின் பின்னால்
தேகத்தை பெற்றோலுக்கிரையாக்கியவனின் கதறல் ஒலிக்கிறது.

நீள்வானத்தின் பெருநட்சத்திரங்கள் உடைந்து சிதறியபின்
தியாகங்களைக் கூவி விற்பவர்கள்
தெருக்களில் சாவகாசமாய் அலைகிறார்கள்.

சித்தம் சிதறிய தாயே சொல்
உன் வானம் பற்றிய கனவில்
இன்னும் நீலம் உலராமல் இருக்கின்றதா?

சாவுகளின் சாகசத் தனங்களை
அவற்றின் நித்தியத்தை
அறைந்தவர்களின் குரல்களின் பின்னால் மேலெழுந்த புழுதியில்
எப்போதாவது கண்டிருக்கிறாயா?
உன் பாலகனின் பிஞ்சு முகத்தை.

இன்றோ இன்னொரு பாலகன்
தன்னுடலைத் தீயுண்ணக் கொடுத்துத் தியாகியாகிவிட்டான்

கல்லறைகளைக் கிளறி
அவற்றின்மேலாய்
கட்டிடங்கள் வளர்ந்துவிட்டன.

காற்றைக் கைகளால் அளையும் குழந்தைகள்
இன்று அதன் மௌனத்தைக் கண்டு கதறுகிறார்கள்.

இன்னும் இன்னுமாக
தியாகங்களால் சாவின் வெற்றிடத்தை நிரப்ப
காத்திருக்கிறார்கள் பாலகர்கள்.

சாவுகளால் நிரம்பும் வெளி

ஹராயகுடீடி

பலவீனங்களால் கட்டமைப்பட்ட ஒரு வீம்பம்

- மன்சூர் ஏ. காதிர்

1
ஆவணவியலில் அதீத ஆர்வத்தைக் கொண்டுள்ளவரும் அத்துறையின் நுட்பங்களில் பரிச்சயமுள்ளவருமான எழுத்தாளர் முஸ்லீன் தற்போது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றை வெளியீடு செய்துள்ளார்.

இலங்கை முஸ்லிம் இனத்துவ அரசியலின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் புரிந்த பின்னர்தான் அது பற்றிய படைப்புக்களை உருவாக்குதல் வேண்டும் என்ற கருத்து நிலையை அழகியல் முழுமைவாதிகளும் அமைப்பியலாளர்களும் சிலவேளை நிராகரிக்கவே செய்வர். இந்த நிராகரிப்பை தனக்கு சாதகமாக்கிக் கொள்ளக்கூடிய நுட்பத்தை நன்கு புரிந்து கொண்டவராய் எழுத்தாளர் முஸ்லீன் தனது படைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளார் என்ற கருத்து இதனை வாசிக்க ஆரம்பித்த உடனேயே ஒரு வாசகனிடம் உருவாகத் தொடங்கி விடுகின்றது.

அழகியல் முழுமை வாதிகளும் அமைப்பியல் வாதிகளும் (Structuralists) புனைகதைகளின் உள்ளடக்கம் சார்ந்த கருத்தியல் நிலைப்பாட்டில் செய்த நிராகரிப்பை முஸ்லீன் தனக்கு பெரிதும் பக்கபலமாகவும் சாதகமாகவும் ஆக்கிக் கொண்டுள்ளார் என்ற கருத்தே உறுதிப்படுத்துகின்றது.

||

இதனால் இத்தொகுதி தொடர்பான என்னுடைய அபிப்பிராயங்களை நிரற்படுத்தும்போது எனக்குள் வலியுறுத்தப்படும் பலவீனமான அம்சங்களை முதலிலும் அது நியாயப்படுத்தப்படுமாற்றை அதனைத் தொடர்ந்தும் அதன் பின்னர் இவ்வாசிரியரின் எழுத்துக்கு உருவாகவுள்ள வாய்ப்புக்களைப்பற்றியும் இவ்வெழுத்தின் மூலம் சமூகத்தின்மீது திணிக்கப்படப்போகும் அச்சுறுத்தல்கள் பற்றியும் இங்கு வழமைக்கும் இயற்கைக்கும் முறையியலுக்கும் மாறாக எடுத்துரைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது.

01. சிறுகதை அமைப்பியல் மற்றும் அழகியல் பற்றிய எண்ணக்கரு:

எல்லோரும் அறிந்திருப்பதுபோல சிறுகதை ஒரு மொழி சார்ந்த கலைப் படைப்பாகும். புனைகதை இலக்கியத்துள் பல் வேறு தரப்பான வாசகர்களையும் உள்வாங்கும் சக்தி வாய்ந்த ஓர் இலக்கியப் படைப்பாக இது பார்க்கப் படுகின்றது. மொழிசார்ந்த அழகியல் ஊடகங்களுள் சிறுகதைக்கு ஓர் உன்னதமான ஸ்தானம் வழங்கப் படுகின்றது. அதற்கான காரணம் பல்வேறு வயதுப் பகுப்புக்களையும், பல்வேறு அறிவுசார் மட்டங்களையும் சேர்ந்த வாசகர்களை இது கொண்டிருப்பதாகும்.

சிறுகதை எனப்படும் மொழிசார் கலைப் படைப்பு தனது அழகியல் முழுமைத் தன்மையில் காண்பிக்கின்ற வெற்றியானது அதன் உள்ளடக்கம் மற்றும் ஏனைய கருத்தியல்சார் துறைகளில் தான் காட்டும் அக்கறைகளை விடவும் முக்கியமானதாகும். ஓர் அழகியல் சார்ந்த படைப்பானது “தான் ஓர் அழகியல் படைப்பு என்பதில் முழுமை பெற்றிருக்கின்றதா” என்பதைப் பொறுத்தே அந்தப் படைப்பின் வெற்றியும் தோல்வியும் தங்கியிருக்கின்றது.

இவ்வடிப்படையில் பார்க்கும்போது முஸ்லீன் படைத்தளித்துள்ள இத் தொகுதியில் பின்வரும் அம்சங்களை இங்கு கோடிட்டுக் காட்ட முடியும்.

(அ) அழகியல் ரீதியான அம்சங்களுள் பிதானமானது மொழிக் கையாளுகை சம்பந்தமாக ஆசிரியருக்கு உள்ள திறனும் பரிச்சயமும் ஆகும். சிறுகதையின் மொழியானது நாவல் மற்றும் ஏனைய

புனை கதைகளின் மொழிக் கையாளுகையில் நின்றுப் பெரிதும் வேறுபடுகின்ற ஓர் அம்சமாகும். ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு கவிஞனுக்குரிய மொழிச் சிக்கனமும் அந்த மொழிக் கையாளுகையினுடே அவன் காரட்சிப்படுத்த நினைக்கின்ற பாத்திரங்களின் உளவியல் பரிமாணமும் ஒரு சிற்பிக்கு உரித்தான வெளிப்பாட்டுத் திறன்களுடன் ஒரே நேர் கோட்டில் வந்து சங்கமிக்குமாயின் அந்த சிறுகதையானது மொழிக் கையாளுகை ரீதியான அழகியலின் முழுமையை அடைந்து விட்டதாகக் கருதப்படலாம்.

இவ்விரு அம்சங்களும் இங்கு சிரத்தையுடன் வடிவம் பெற்றுள்ளதா என்ற கேள்விக்கு திருப்திகரமான ஒரு பதிலைத் தேடுவது சிரமமாக உள்ளது. ஏனெனில் சிறுகதையின் சிக்கனமான மொழிக்கையாளுகை என்பது ஆசிரியன் பிரகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இருக்கவில்லை.

(ஆ) மொழிக் கையாளுகையில் காணப்பட்ட சிரத்தையின்மை பாத்திர வார்ப்பு அளவில் இல்லை. பெரும்பாலான பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டிருப்பதனை அதன் கருத்தியல் நேர்மையைப் பிரதானப்படுத்தாது நோக்குகையில் அவற்றின் உணர்ச்சி சார் வெளிப்பாட்டுத் திறனும் அதன் படிமப்பாங்கான காட்சிப்படுத்தலும் புறந்தள்ளத் தக்கதன்று. ஓர் ஆவணவியலாளன் தனக்கு அதிலுள்ள தேர்ச்சியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு

சிறுகதை ஒன்றைப் படைத்தால் அதன் படிமப் பாங்கிலும் காட்சிப்படுத்துதலிலும் காணப்படும் நேர்த்தி முஸ்லீனிடம் பிரதிபலிக்கவில்லை என்று கூறுவதும் அபத்தமாகும்.

ஆனால், கருத்தியல் அடிப்படையிலான ஆடம்பரமான மொழிசார் வீண் விரயம் பாத்திர வார்ப்பை பாதிக்கவில்லை என்றும் நிதானித்துச் சொல்லவும் முடியாதுள்ளமை இத்தொகுதியின் மற்றொரு அம்சமாகும். பாத்திரங்கள் செதுக்கப்பட்டிருப்பதில் சில மொழிசார்ந்த உள்ளக பிசிறல்கள் இங்கு இரண்டறக் கலந்து காணப்படுகின்றன. இப்பலவீனமானது ஒன்றில் ஒன்று தங்கிய சங்கிலித் தொடராக வெளிப்படக்கூடிய ஆபத்தைச் சார்ந்தது. ஒன்றைத் தவிர்த்தால் மட்டுமே மற்றதையும் தவிர்த்திருக்க முடியும். இந்த ஆபத்தை முஸ்லீனின் மொழிப்பிரவாக அலை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

(இ) முஸ்லீனின் கதை சொல்லும் உத்தியானது அந்தக் கதையின் மையப் புள்ளியில் இருந்தே பெரும்பாலும் ஆரம்பிக்கின்றது. அதாவது மையப் புள்ளியை காட்டிவிட்டு அதை நோக்கி கதையை நகர்த்திச் செல்லுகின்ற உத்தியானது பெரிதும் இலக்கியத்தின் பயன்பாட்டு வாதத்தை முதன்மைப் படுத்தும் உத்தியாகும். இலக்கியப் பயன்பாட்டுவாதக் கோட்பாட்டாளர்கள் படைப்பியல்சார் பிரதான பாதையை விட்டு நெடுந் தூரம் பயணிக்கின்ற ஆபத்தை அவர்களை அறியாமலேயே விலைக்கு வாங்கி விடுகின்றனர். இது பொதுவாகவே அழகியலைச் சிரச்சேதம் செய்துவிடும் ஆடம்பரங்களாகும்.

(ஈ) சிறுகதையின் அளவுகோல், கட்டமைப்பு, சட்டகம் அல்லது பௌதிக உருவம் பற்றிய எண்ணக் கருவை எடுத்த எடுப்பிலேயே நிராகரிக்க முடியாது. அதனை இரண்டாக வகைப்படுத்தி நாம் சுருக்கமாகக் கூற முடியும். ஒன்று உருவம் பற்றிய சட்டகம். மற்றது உள்ளடக்கம் பற்றிய சட்டகம். எழுத்தாளர் முஸ்லீன் இந்த இரண்டு அம்சங்களிலுமே புதுமை செய்யும் ஆர்வத்தோடு தனது கதைகளை நகர்த்திக் கொண்டு சென்றாலும் மேற்படி இரண்டு அம்சங்களிலும் தனக்கு இன்னும் பரிச்சயம் தேவை என்பதை விமர்சகனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இதனை இன்னும் விளக்கமாகச் சொன்னால் உருவம் பற்றிய வரையறையை அவர் திட்டமிட்டுக் கொண்டே கதையை நகர்த்திக் கொண்டு செல்லுகின்றார் என நாம் எடுத்துக் கொண்டாலும் கதையின் நடுவிலும் முடிவிலும் அபரிமிதமாக அதனை வளர்த்துக்கொண்டு சென்று தன்னுடைய உணர்ச்சிகளுக்குக் கடிவாளமிடத் தவறிவிடுகின்றார். நகர்த்திச் செல்லப்படும் கெமறாவுக்கும் ஸ்ரில் கெமறாவுக்கும் இடையில் காணப்பட்ட பாரிய வித்தியாசத்தை அவர் புரிந்து கொண்டதாகத்த தெரியவில்லை. கதையின் உருவத்தில் மட்டுமன்றி உள்ளடக்கத்தில் கூட இக்குறை பாடானது காணப்படாமல் இல்லை. சில கதைகள் சிறுகதைத் தன்மையை விட நாவலுக்கான எத்தனைங்களைக் கொண்டிருப்பது போன்ற ஒரு

குழப்பத் தன்மையும் வாசிப் பாளர்களிடையே உருவாக்கக் கூடும்.

02. வெளிப்பாட்டுத்திறன் பற்றிய எண்ணக் கரு:

வெளிப்பாட்டு அம்சம் தொடர்பில் வாசகர்களை உணர்ச்சி வசப்படுத்தலோடு சம்பந்தப்படுத்திப் பார்க்கும் ஓர் அபிப்பிராயம் நமது இலக்கிய உலகில் காணப்படுகின்றது. ஆனால், அது ஓர் இலக்கியக்காரனின் வேலையல்ல. ஓர் அரசியல் வாதியால் அதனை இன்னும் கச்சிதமாகச் செய்து முடிக்க இயலும்.

அவ்வாறன்றி இலக்கியம் அறிதலை நோக்கிய ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகின்ற ஓர் ஆரோக்கியமான பணியையே செய்கின்றது என்பது உலகப் பிரசித்தி பெற்ற இலக்கியங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அறிவார்ந்த ஒரு காட்சிப் படுத்தலின் ஊடாக வாசகனை உணர்ச்சிப்படுத்தலுக்குப் பதிலாக அறிதலின் கிளர்ச்சிப்படுத்தலை உலகின் சக்திவாய்ந்த இலக்கியங்கள் செய்திருக்கின்றன, இன்னும் செய்து கொண்டு இருக்கின்றன.

வெளிப்பாட்டுத் திறன் என்பது படைப்புலகின் நுட்பமான (Technology) அம்சங்களுடன் தொடர்புபட்டதாகும். எல்லா ஆக்கங்களினதும் வெற்றியும் தோல்வியும் சிருஷ்டி கர்த்தா Technology யுடன் சம்பந்தப்பட்டும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. இந்த வகையில் முஸ்லீன் கையாண்டுள்ள வெளிப்பாட்டு நுட்பங்கள் அவரை ஒரு ஜனநாய இலக்கியத்தின் ஜாம் பவானாகக் காட்டிக்கொள்ள துணைபுரிந்தாலும் கூட

அறிவார்ந்த இலக்கியத்தின் பரிமாணங்கள் உள்வாங்கப்பட்ட படைப்புக்களை வெளியே கொண்டு வர அவருக்குத் துணைபோகவில்லை.

கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கதைகளிலும் ஒரு பாத்திரம் ஆயுதங்களுடன் உலாவருவது இத்தொகுதியின் பிரதான பலவீனமாகும்

சாரு நிவேதிதாவின் ஸீரோ டிக்றி என்ற நாவலுக்கு இந்திரா பார்த்த சாரதி பிற்காலத்தில் விமர்சனம் செய்யும்போது "ஜூகூப்ஸம்" என்ற ஒரு ஸமஸ்கிருதப் பதப்பிரயோகத்தைச் சுட்டிக்காட்டி ஜூகூப்ஸம் என்பது தமிழில் வழங்கும் "இழிவரல்" என்பதன் அர்த்தத்தை விடவும் கூடுதலான அர்த்த புஷ்டியுடன் உள்ளது என்றும் விளக்கினார். ஸீரோ டிக்றி ஜூகூப்ஸத்தின் வெளிப்பாடு போன்ற ஒரு பரபரப்புத் தன்மையினை ஏற்படுத்தக் கூடியது என்றும் அவர் நிறுவிக்காட்ட முன்வந்தார். சல்மான் றுஷ்டி கூட கேவலமான ஒரு விபச்சாரத்தையே தனது சாத்தனிய வசனங்களில் வெளிப்பாட்டு அம்சமாக சாதித்துக் காட்டினார். அதற்காக அவர் சாத்தனிய வசனங்களின் மூலம் ஏற்படுத்திய கிளர்ச்சி ஒரு நீலப்படத்தின் கெமெறா மேன் ஏற்படுத்திய மனக் கிளர்ச்சியை விடவும் உயர்வான தாக நாம் கருத வேண்டியதில்லை.

ஆனால் படைப்பாளனின் வெற்றி என்பது அவன் வெளிப்பாட்டுத் திறனுக்குக் கிடைக்கும் வெற்றியே

என்று நாம் மொழிபெயர்த்துக் கொள்வதில் தவறில்லை. ஜூகூப்ஸத்தை விடவும் தற்போதைய அறிவியல் உலகில் பேசப்படுகின்ற Emotional intelligence ஊடான ஒரு படைப்பியல் வெற்றியையே இலக்கியத்தின் வெற்றி என்று நாம் கருதுதல் சாத்தியமாகலாம். இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது பயன்பாட்டு வாதிகளை சற்றேனும் அனுசரித்துப்போக வேண்டிய ஒரு தேவையும் படைப்பாளிக்கு விதியாக்கப்படுகின்றது.

எந்த வகையான எல்லைகளைக் கடந்தோ அல்லது அனுசரித்துக் கொண்டோ போனாலும் படைப்பும் அதன் சிருஷ்டிகர்த்தாவும் வெளிப்பாட்டுத் திறனில் கொண்டுள்ள தேர்ச்சி நிலைதான் படைப்புலகுக்கான அவனின் ஆயுளைத் தீர்மானிக்கின்றது. முஸ்லிமனைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு ஜனரஞ்சகமான வெளிப்பாட்டுத்திறன் உள்ளவராகவே அவர் தன்னைக் காட்ட முயற்சிக்கின்றாரே தவிர அறிவார்ந்த ஒரு விமர்சகனின் பாரம்பரியமான அல்லது அதனைக் கடந்த கவன ஈர்ப்பை அவர் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கவில்லை.

03. கதைப்பின்னல் என்ற நுட்பம்:

வெளிப்பாட்டு அம்சத்தில் பின்னடைவு காணப்படின் அது கதைப்பின்னலிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளே பெருமளவுக்கு வெளிப்பாட்டு நிற்கும். இந்த அம்சத்தை அல்லது பலவீனத்தை நாம் கண்டுபிடிக்க பெருமளவுக்கு அவஸ்தைப் பட்ட தேவையில்லை.

முஸ்லின் கூட இவ்விதிக்கு விலக்காக முடியாது. இத்தொகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஏராளமான கதைகளில் கதைப்பின்னலின் பலவீனமான அம்சங்கள் வெளிப்பாட்டுத்திறனின் குறைபாட்டினால் ஏற்பட்டதே. அத்துடன் கதையின் மையப் பகுதியை கனதி பண்ணவேண்டிய நிலைமை பெரும்பாலும் கருத்திற்கொள்ளாத கதாபாத்திரங்களை சரளமாகப் படைத்து விடுதலும் முஸ்லினின் கதைகளின் தராதர இறுக்கத்தை (Qualitative inflexibility) ஐதாக்கிவிடுகின்றது.

முன்பு குறிப்பிட்டது போன்று கதையின் மையப் பொருளில் தொடங்கி கதை பின்னப்பட்டுள்ளமை சராசரி வாசகனுக்கு ஓர் அசுவாரஸ்யமாகவே இருக்கப்போகின்றது.

அதற்காக சந்தைப்படுத்தல் உத்திகதைஞனுக்கு வேண்டும் என்பது எனது கருத்தல்ல. கதைப்பின்னலும் அழகியலுடன் சார்ந்த ஓர் அம்சம் என்பதே எனது கருத்ததாகும்.

04. உள்ளடக்கமும் எதிர்காலம் மற்றும் ரீதியும்:

பெரும்பாலான கதைகள் தமிழ் ஈழப் போராட்டத்தின் பக்கவிளைவுகளுடன் சம்பந்தப்பட்டதாகும். வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டால் தமிழ் ஈழப் போராட்டமானது எவ்வாறு ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது என்பது உண்மையே அவ்வளவு

உண்மையானது அது பிராந்திய விஸ்தரிப்பு வாதத்தின் புவிசார் அரசியல் அபிலாஷைகளுக்கு (Geo political aspirations) அனுசரித்துச் செல்ல வேண்டியதும் அத்துடன் சர்வதேச ஆயுதச் சந்தையின் நெளிவு சுழிவுகளுடன் அனுசரித்துச் செல்ல வேண்டியதும் என்ற பல்வகை கடப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதுமாகும்.

மேற்சொன்ன பிராந்திய விஸ்தரிப்பு வாதமும் சர்வதேச ஆயுத அங்காடியும் சர்வதேசிய அடிப்படையில் முஸ்லிம் களை தமது பாரம்பரியமான எதிரிகளாகப் பார்க்கக் கற்றுக் கொண்டவர்கள். அதனால் தமிழ் ஈழப் போராட்டத்தின் ஆணையிடும் சக்திகளும் அவர்களைப் பூண்டோடு ஒழித்துவிடக் கங்கணங் கட்டி உள்ள சக்திகளும் முஸ்லிம்களின் உயிர்களையும் உடமைகளையும் பகடைக் காய்களாக்கிக் கொண்டனர்.

இந்த முத்தரப்பாரும் ஒரே நேர் கோட்டில் சங்கமிக்கும் கைங்கரியத்தை சர்வதேச சமூகம் அல்லது லியோனிஸம் செய்து முடித்தது. இதனால் இங்கும் ஓர் இரத்த ஆறு ஓடிற்று. இந்த வாய்ப்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ளாமல் சிறுபான்மையைச் சேர்ந்த புத்திஜீவிகளும் குழப்பமான கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்றனர்.

அதிலும் நாம் பயன்பாட்டு வாதத்தின் அடிப்படையில் இதனை நோக்கின் இன்றைய காலகட்டம் சிறுபான்மையினர் என்று இனங் காணப்பட்டவர்கள் தங்களின் கடந்த கால வெறுப்பு மிகு அனுபவங்களை முதலில் புறந் தள்ளிவிடல் வேண்டும்.

அதனை தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் வெகு ஜனங்களே இப்போது தெளிவாகப் புரிந்து வைத்துள்ளார்கள். இவ்வாறு சிந்திக்காத படைப் பாளர்கள் இன்னும் சிறுபான்மையினர்களுக்கு இடையிலான ஓர் இனக் கலவரத்தை அவாவி நிற்கும் பேரினவாத அடக்கு முறையாளர்களின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு பல்லாக்குத் தூக்கும் கைங்கரியத்தை செய்வதாகவே படும். ஆகவே குறிப்பாக முஸ்லிம்களைப் பிரதிநிதிப்படுத்தும் படைப்பாளர்கள் இதில் சற்றேனும் கவனக் குறைவாக இருப்பதும் ஆபத்தானதாகும்.

இத்தனைக்கும் மேலாக இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வில் முஸ்லிம்களுக்கான அதிகார அலகு பற்றிய சிந்தனைகளும் நம்மிடம் இருந்து தோன்றிற்று. அதனைக் கேட்டவர்கள் பிரக்ஞைபூர்வமாக புரிந்து தான் கேட்டார்களோ இல்லையோ அதன் பாரதூரத்தையும் அது புவிசார் அரசியலாளர்களிடையே தோற்று வித்த குலை நடுக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நம்மை சிந்திக்கத் தூண்டும் சில உதிப்புக்களையே முஸ்லிம்கள் பிரதான இலக்கியக்களமாகக் கொண்டுள்ளார். அந்த வகையில் அவரிடையே இயல்பாகக் காணப்படும் ஆவண வாக்கம் சம்பந்தமான ஆற்றல் அவரை செயல்படத் தூண்டியுள்ளது. இனப் பிரச்சினையில் முஸ்லிம்கள் தொடர்பான ஆவணவாக்கத்தின் ஒரு பகுதியை அவர் வெற்றிகரமாகச் செய்ய ஆசைப்பட்டுள்ளார். ஆனால்

அந்த விடயதானங்கள் தொடர்பில் அவரிடம் காணப்படும் உள்ளகக் குழப்பங்களை அவர் நிச்சயமாக இனங்காணல் வேண்டும்.

வேருக்குள்ளும் ஒரு சிறுகதையான உறங்கக் கொண்டு இருக்கின்றான் என்ற ஒரு தோற்றப்பட்டை வேரில் ஏற்படுத்திவிடுகின்றது.

அத்துடன் கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கதைகளிலும் ஒரு பாத்திரம் ஆயுதங்களுடன் உலாவருவது இத்தொகுதியின் பிரதான பலஹீனமாகும். அது நமது சமகால தலைமுறையின் பலஹீனம் அல்லது காலத்தின் குறியீடு என்ற பதிவை தயார் நிலையில் வைத்துக் கொண்டாலும் வன்முறையை நோக்கிய ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் நகர்வை ஏதோ ஒரு வகையில் உற்சாகப்படுத்தும் கைங்கரியத்தையே இவரின் கதாநாயக வழிபாடான அப் பாத்திரம் ஏற்படுத்தப் போகின்றது. அது இரத்தத்தையும் வன்முறையை நிராகரித்து விட்டு எங்காவது ஒரு புள்ளியில் இருந்து சமாதானத்தை நோக்கிய நகர்வை அங்கலாய்க்கும் சராசரி மனிதாபிகளுக்கு பெரும் அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தும்.

ஆகவே அந்த கருத்தியல் தன்னுடைய எல்லையை மீறி ஆட்கொண்டிருப்பதானது Emotional intelligence தொடர்பான முன்னெடுப்புக்களை உற்சாகப்படுத்தாது. அதேவேளை ஆவணவாக்கத்துக்கான ஸ்கிரிப்ட் ஒன்றை அடிப்படையாக வைத்து அதனை சிறுகதையாக

கலாம் என்ற நம்பிக்கையை காரியமாக்க இன்னும் சில படிகளை அவர் தாண்ட வேண்டும்.

ஹராங்குட்டி என்ற கதையையே பெயராக இத்தொகுதிக்கு வைத்ததன் மூலம் இத்தொகுதியின் Master piece கதை இதுவே என ஆசிரியரே கூறியுள்ளார் என்று நாம் அபிப்பிராயப்படுவதில் தவறில்லை. அதில் வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் காணப்பட்டபோதும் துப்பாக்கியுடன் அலையும் ஒரு தீவிர ஆத்மாவையும் பள்ளிவாசலுக்குள்ளே வைத்து பாவிசைக் கொல்லத் துடிக்கும் "அரசியலையும்" இளைய மனங்களில் விதைப்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. அப்படியென்றால் பாக்கிஸ் தானில் ஷீஆக்களின் அல்லது சுன்னிகளின் அல்லது கிறிஸ்தவர்களின் வணக்க ஸ்தலங்களில் குண்டு வைத்து பள்ளி வாசலையும் தகர்த்து அங்கு வணக்க வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டு வரும் ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்களையும் கொல்லத் துணியும் மனங்களை நாம் நியாயப்படுத்தவதும் அங்கீகரிப்பதும் சரிகாணப்பட வேண்டிய விடயங்களாகி விடலாம் அல்லவா?

அத்துடன் இங்கு ஹோமோ ஸெக்ஸில் ஈடுபடுவாதாக சித்தரிக்கப்படும் மதகுரு விடயம் கூட சமூகத்தில் பகிரங்கப்படுத்தி அந்த விடயம் பற்றி அறியும் ஆவலை உண்டாக்குவதும் மதக்கல்வி ஸ்தாபனங்கள் இதைச் சரளமாக

செய்யும் இடங்களாகப் பிரகடனப் படுத்தப்படலும் ஒரு வகையில் "அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின" பிரதான பணிகளில் பங்கேற்பதாவே அமையும்.

05. ஆளுமையை நிலைநிறுத்தும் அம்சங்கள்:

இத்தொகுதி பற்றிய விமர்சனத்தில் எதிர்மறையான அம்சங்கள் முதலில் எடுத்து விளக்கப்பட்டமையானது இவரின் இலக்கிய ஆளுமையின் மறுபக்கத்துக்கு உதாரணங்கள் இல்லை என்ற அர்த்தத்தில் அல்ல. கதைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்ட ஒழுங்கில் இருந்து பார்த்துப் பழகிய ஒரு முறையிலுக்கு ஆட்பட்டமையினால் என் போன்றவர் களுக்கு அத்தகைய விபத்தானது தவிர்க்க முடியாமற் போகின்றது.

தொகுதியின் பெயராக ஹறாங்குட்டி எடுக்கப்பட்டமையினால் அப்படைப்புக்கு ஆசிரியர் முக்கிய இடம் கொடுத்துள்ளார். ஆனால் படைப்பு என்று நோக்குகையில் ஓரளவுக்கு தேறக் கூடிய கதை மனமாற்றம் என்பது மட்டுமேயாகும். ஆசிரியர் தன்னுடைய பலவீனங்களை ஒரு பக்கத்தில் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு அழகியல் அக்கறையோடு இக்கதையை கையாண்டுள்ளார். ஏனைய கதைகளை விட அமைப்பிலும் கதைப் பின்னலிலும் கதை நகர்த்திச் செல்லும் பாணியிலும் பயன்பாட்டு வாதத்தை விட அழகியல் அக்கறை மேம்பட்டுச் செல்லுகின்ற போக்கு கதை எங்கணும் விரிவிச் செல்கின்றமை இக்கதைக்கான தனித்துவமாகும். மனமாற்றம் என்ற கதை எங்கணும் மொழிக்கையாட்சி நறுக்கெனவும் செப்ப மாகவும் ஒரு

சிற்பிக் கான நிதானத்துடன் செய்யப்பட்டுள்ளது. உணர்ச்சிகள் வார்த்தைகளால் கட்டுக்கடங்காது செல்லாது கடிவாள மிடப்பட்ட தன் மையும் இதில் ஓரளவு காணப்பகின்றது.

இந்தக் கதாசிரியரின் பிரதான பண்பாகக் காணப்படும் மையப் புள்ளியில் இருந்து கதையை நகர்த்திச் செல்லும் பண்பானது கூட இக்கதையில் முற்று முழுவதுமாகக் கைவிடப் பட்டிருக்கின்றது. இவருக்குள்ளும் ஒரு சிறுகதையாளன் உறங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றான் என்ற ஒரு தோற்றப்பாட்டை இவரில் ஏற்படுத்திவிடுகின்றது. ஆக, ஆவண வியலாளர் முஸ்லீன் சிறுகதை எழுத்தாளராக புனர் ஜென்மம் எடுக்க இக்கதை இவருக்குக் கை கொடுத்துள்ளது.

முடிவுரை:

ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கும்போது சிறுகதையின் ஆசிரியன் ஒருவன் போட்டுக் கொள்ளவேண்டிய கடிவாளத்தை உதறிவிட்டு அலைந்து திரியும் ஒரு சிறந்த ஆவண வியலாளன், மனமாற்றம் போன்ற சிறுகதைகளில் தான் எடுத்துக் கொண்ட அக்கறையை எதிர் காலத்தில் தொடருவாராயின் அவர் பெயர்பெற்ற சிறுகதைகளைத் தரும் வாய்ப்புள்ளது. அதனைத் தீர்மானிக்க வேண்டிது முஸ்லீன் மாத்திரமே.

திரைவகரூப் திரைவகரூப்

நாச்சியாதீவு அபு நவா

சுந்தனக் குழம்பாய் ஒளிர்ந்த பிற்பகல் வேளை, கரைந்த குங்குமச் சிவப்பெடுத்த ஒரு சந்தியா வேளை, ஒரு அரங்கம் ஆட்கள் நிறைந்த விழாவினால் அமர்க்களப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பிரதேசத்தில் அரச ஊழியம் செய்து ஓய்வு பெற்றவர்களைக் கௌரவிக்கும் விழா என்பதனால் பல முதிய அதிதிகளாலும் அவர்களது குடும்ப அங்கத்தவர்களாலும் விழா மண்டபம் நிறைந்து காணப்பட்டது.

அங்கு கௌரவிக்கப்படும் அதிதிகளுள் ஒருவராய் ஓய்வு பெற்ற அரச உத்தியோகத்தர் என்ற வகையில் நானும் அமர்ந்திருந்தேன். சிற்றூண்டி உபசார வேளையின் போது, தனது பள்ளிக் காலத்திலும் பதவியிலிருந்த காலத்திலும் என்னுடன் நெடுநாட்களாய்ப் பழகியிருந்த எனது பழைய நண்பர்களின் சந்திப்பு தந்த உட்சாகத்தில் அதிகமான இனிப்புக்கள் நீரிழிவு நோயாளியான என்னுடலில் தன் லீலைகளைக் காட்டத் துவங்கியது. நாக்கு வரளவும் கால்கள் விரைக்கவும் கண்கள் இருளவும் மயங்கிப் போனேன்.

ஆனாலும் மேடையில் அறிவிப்பாளரோ பழையவர்கள் செய்த பணிகளை எல்லாம் பக்கத்திலிருந்து பார்த்தது போல், எதுகை மோனையுடன் பொய்யுரை புனைந்து புழுகிக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த இம்சையான தருனத்திலும் அந்த விழாவின் நிகழ்வுகளை நினைத்து நகைப்பு வந்தது எனக்கு. ஏனெனில் அங்கு கௌரவிக்கப்பட அமர்ந்திருக்கும் அதிதிகள்

வரிசைகளில் அதிகமானவர்கள் அவர்களது சேவைக்கால கட்ட நடத்தைகள் அத்துனை உகந்தவைகளாக சமூகத்திற்கு அமையவில்லை. விரல்விட்டு எண்ணத்தகு சில தலைகள் மட்டுமே தமது பணிகளை செவ்வையாகவும் மிகையாகவும் செய்திருந்தன. பெரும்பாலானவை அறுவடை செய்யப்பட்ட பதக்கடைகளாக இருந்தன. அந்த உண்மை வேறு என்னை உறுத்தவே, என்னை தற்காலிகமாக ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ள வெளியே நடந்தேன்.

எனது கால்கள் மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து மண்டப வாயிலை அடைந்தது. வாயிலருகே ஒரு முதிய கடலை வியாபாரி மிக உட்சாகமாய் கடலை விற்றுக்கொண்டிருந்தார். வெயிலில் காய்ந்து மழையில் நனைந்து புடம்போடப்பட்ட உடலுடன் காணப்பட்ட அந்த முதியவர் என்னைக் கண்டதும் எளிய வியாபாரிக்கான ஒரு சின்னச் சிரிப்பை உதிர்த்தார்.

எனது சிந்தனை வேகமாக, மிக வேகமாக உலன்றது. இவர் யார்? இவர் அவராக இருக்குமோ என்ற கேள்விகள் எனக்குள் விதைந்தன. நேரடியாக கேட்பதா அல்லது மறைமுகமாக கேட்பதா என்ற ஒரு சிறு போராட்டத்தை எனது மனம் நடத்திக் கொண்டிருந்தது.

அவரை அணுகி இரண்டு கடலைக் கூறுகளை வாங்கி எனது பேர்பிள்ளைகளுக்கு ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டு கேள்விகளை நேரடியாகவே தொடுத்தேன். எனது பால்ய கால நண்பர் அவர் என்ற விடை கிடைத்தது.

என்னுடன் ஒரே பாடசாலையில் திறமையாய்ப் படித்துக் கொண்டிருந்தவர். நான் வகுப்பில் முதலாம் நிலை என்றால் அவர் இரண்டாம் நிலை என்றளவு கெட்டிக்காரர். படித்துக் கொண்டிருந்த வேளை குறுக்கிட்ட குடும்பப்பாரம், பள்ளிப் பாடத்திற்கு இடையிலே முற்றுப் புள்ளிவைத்து உழைப்புப் படகில் ஏறவைத்துவிட்டது. இதனால் ஒரே ஊரில் வசித்த நாமிருவரும் வெவ்வேறு திசைகளில் பயணமானோம். சிலவேளை அந்த கடலை வியாபாரியும் தன்னைப் போலவே படித்து, பட்டம் பெற்று, அரசு உத்தியோகத்தராய் ஆகியிருந்தால் இன்று தன்னுடன் சமமாக அமர்ந்து நினைவுக் கேடயமும் பெற்றிருப்பார் என்று மனது ஆதங்கப்பட்டிக் கொண்டது.

எனது ஆதங்கத்தை எனது பால்ய கால நண்பரிடம் சொன்ன போது, மௌனமாய்ச் சிரித்தார். தனக்கு ஒன்றுமே இதுவரை குறைந்து விடவில்லை என்றார். யார் மதித்தாலும் மிதித்தாலும் நான்

செய்கின்ற தொழில் எனக்கு தெய்வம் என்றார். தனது பிள்ளைகள் இப்பொழுது பொறுப்பாய் வளர்ந்து தொழில்களுடன் வாழ்ந்து என்னைக் கவனித்தாலும் எனது இந்த தொழிலின் மீதான காதல், அதன் நன்மைகள், மகிழ்ச்சிகள் என்பன இன்னும் என்னை இங்கு அழைத்து வருகின்றது. உறுதியான உடலும் உழைப்பும் வாய்ப்பும் ஆத்ம சந்தோசமும் இருப்பதனால் எதற்காக வீட்டில் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டும்? எனவே நான் இந்த சிறு கடலை வியாபாரத்தை விரும்பிச் செய்வதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

உங்களுக்கு மாதாந்தம் ஓய்வு ஊதியம், எனக்கு நாளாந்தம் உழைப்பு ஊதியம் என்று வார்த்தைகளால் தன்னை வர்ணித்துச் சிரித்தார், கடலை வியாபாரி.

கடலைக்காரர் நகைச்சுவையாகச் சொன்னது எனது சிந்தனையில் பெரும் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணிற்று. அவர் நாசுக்காகச் சொன்னது என்னை அவருடன் ஒப்பீடு செய்யத் தொடங்கியது. நான் அரசாங்கத் தொழில் இணைந்து, சமூக அங்கீகாரம், கௌரவம், சிரமமில்லாத சம்பளம், தேவையான விடுமுறை என்பனவற்றை நான் பெருமிதத்தோடு குறிப்பிட்டேன். அவர் அதற்கு உங்கள் சேவைகளை மதிக்கிறேன் ஆனால்

பல அரச ஊழியர்களின் சமூக நோக்கு பூச்சியமே. அது அவர்களது சம்பளத்திற்கு இரண்டாம் பட்சமே என்று என்னுடன் தர்க்கம் பண்ணி சமூகத்தில் நிகழ்ந்த, நிகழ்கின்ற பல சம்பவங்களை நினைவுபடுத்தி அவரது தர்க்கத்தில் வெற்றி கண்டார்.

இந்தக் கடலைக் காரர் எவரையும் காட்டிக் கொடுத்ததில்லை. திருட்டுத் தனமாய் அரசியல்வாதிகளின் கால்களை பற்றி பணம் கொடுத்து தொழிலுக்கு வரவில்லை. ஏமாற்றியதில்லை. அதிகாரியாய் இருந்து பொதுமக்களின் உழைப்பை உரிஞ்சியதில்லை. சக ஊழியரிடம் சண்டை சச்சரவு செய்ததில்லை. திருட்டுத் தனமாய் நேரத்தை கழிக்கவில்லை. பொய்க் காரணம் கூறி விடுமுறை பெற்றதில்லை. இலஞ்சம் ஊழல் பெற்றதில்லை. உத்தியோகத்தைக் காட்டி பெண்கேட்கவோ, சீதனம் வாங்கவோ இல்லை. போலிப் புகாரக் கடிதங்கள் (பெட்டிசன்) அனுப்பி யாரையும் சிக்கலில் மாட்டியதில்லை.

முடியுமானால் சிறந்த ஊழியர்கள் என்று இந்த சபையில் இருக்கின் றோரில் அரைவாசிப் பேரை நிறுவிக் காட்டுங்கள் என்று சாவல் விட்டார். தனக்கு சாதகமானவற்றை மீண்டும் மீண்டும் ஆசுவாசமாகக் கூறி என்னை மிஞ்சி நின்றார்.

நான் வாய் திறக்க முயன்றேன். ஆனால் சமூகத்தின் உண்மை நிலையை புடம்போடும் இந்த கடலைக்காரர் முன், ஊழியர்களின் நிலையினை நிரூபிக்க என்னிடம் போதுமான சான்றுகள் இருக்க வில்லை.

நான் மௌனமாகிறேன்.

அதேவேளை சமூகத்திற்கு நன்மை செய்த அரசு ஊழியர்கள் பற்றியும் அவர் அசை போடத் தவறவில்லை.

எந்த தீமையும் என்னாத இந்த கடலைக்காரர் போல் எத்தனை ஜீவன்கள் இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து மறைந்து போயுள்ளனர்? எனக்குள் நானே உளறிக் கொண்டேன்.

அரசாங்கத் தொழில் என்பது இலேசான ஒன்றுமல்ல. அதே வேளை அது திறம்பட சமூக நோக்குடன் செய்யப்படுவதுமல்ல என்பது யதா ர்த்தம் என்று ஒப்புக் கொண்டேன்.

ஏதோ பெரும் இராச்சியம் ஒன்றை ஆளும் வாய்ப்புக்களை உதறித் தள்ளிவிட்டு, சமூக நலன்கருதி அரசு சேவையில் இணைந்து கொண்டது போன்ற தோரணையில் பொய்ப் புகழுரைகள் ஒலிக்கும் அந்த மேடையில் எனக்கு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் கடலைக் காரக் கிழவனின் தர்க்கத்தையும் குறிப் பிட்டு, சேவையில் மூப்பெய்திய ஊழியர்கள் தம்மை சுய விசாரணை செய்யவும் தற்போது சேவையில் உள்ளவர்கள் எதிர் காலத்தில் செயற்படவேண்டிய முறைகளையும் குறிப்பிட்டு உரையாற்ற வேண்டும் என்று நான் எழுதிக் கொண்டு வந்த எனது கருத்துரையில் இடையில் செருகிக் கொண்டு விழா மண்டபம் நோக்கி நடந்தேன்.

(யாவும் கற்பனை)

அடுத்த இதழ்

10வது ஆண்டுச் சிறப்புநூல்

உங்கள் காத்திரமான ஆக்கங்களை பதிவு செய்துகொள்ளுங்கள்

அற்பாயுளும் மேதாலிலாசமும்

முருகபூபதி

சீமுதாயத்தில் எம்மவர் மத்தியில் அடிக்கடி உதிர்க்கப்படும் வார்த்தைகள் : எல்லாம் தலைவிதிப்படிதான் நடக்கும், எல்லாம் தலையெழுத்து.

அதாவது இறைவன் ஓர் உயிரைப்படைக்கும்பொழுதே அதன் தலையில் அதன் விதியை எழுதிவிடுவானாம். அதன் பிறகு அந்த விதிப்படிதான் யாவுமே நடக்குமாம் என்பது நம்பிக்கை.

அதேசமயம் விதியை மதியால் வெல்லமுடியும் என்றும் ஒத்தடம்தரும் வார்த்தைகளையும் சொல்லிக்கொள்வார்கள்.

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் எதிர்பாராதவிதமாக இரண்டாவது தடவையும் சென்னைக்குச் செல்லநேர்ந்தபோது கன்னிமரா நூல் நிலையத்தில் அமைந்துள்ள நிரந்தர புத்தகக் கண்காட்சிக்குச் சென்று சில நூல்களை வாங்கினேன்.

அதில் ஒன்று ஆல்பெர் காம்ப்யூ எழுதிய அந்நியன் நாவல். சிறந்த பதிப்பகம் எனப்பெயரெடுத்த க்ரியா அதனை வெளியிட்டிருக்கிறது. இந்த நாவல் குறித்து பலரும் எழுதியிருக்கிறார்கள். 1957இல் நோபல் பரிசுபெற்றுள்ள காம்ப்யூ, 1913இல் அல்ஜீரியாவில் பிறந்திருக்கிறார். 1960இல் ஒரு வாகன விபத்தில் கொல்லப் பட்டிருக்கிறார். இந்த ஆண்டு (2013) அவரது நூற்றாண்டு காலம். உலகில் 47 ஆண்டுகள்தான் வாழ்ந்திருக்கிறார்.

சுந்தரராமசாமியின் ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள் நாவலும் ஆல்பெர் காம்ப்யூவின் மரணம் பற்றிய செய்தி யுடன் தான் ஆரம்பிக்கிறது. சுந்தர ராமசாமி தனது நாவலின் நாயகன், ஜோசப் ஜேம்ஸ் (ஜே.ஜே) பற்றிச் சொல்லும் போது, மேதா விலாசத்திற்கும்

அற்பாயுளுக்கும் அப்படி என்னதான் நமக்கு எட்டாதபடி ரகசிய உறவோ? என்றும் ஆதங்கப்படுகிறார். தமிழில் பாரதி, புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராஜ கோபாலன், கு.அழகிரிசாமி, மு. தளைய சிங்கம் என்று அற்பாயுளில் மறைந்து விட்ட படைப்பாளிகளின் பட்டியலையும் தருகின்றார்.

ஆல்பேர் காம்யூவின் எதிர்பாராத திடீர் விபத்து மரணம், எனக்கு தமிழில் மேலும் ஐந்து படைப்பாளிகளை நினைவுக்கு கொண்டு வருகிறது. தமிழகத்தில் சுப்பிரமணியராஜா, மேத்தா தாஸன், சு.சமுத்திரம் இலங்கையில் அங்கையன் கைலாச நாதன் லண்டனில் நவசோதி. இவர்கள் ஐவரும் வாகன விபத்தில் கொல்லப்பட்டவர்கள். சென்னையில் சுப்பிரமணியராஜா விபத்தில் மறைந்த இடத்தை மல்லிகை ஜீவாவுக்கு காண்பித்தவர் கவிஞர் மேத்தாதாஸன்.

1990இல் நான் சென்னையில் மேத்தா தாஸனை மோட்டார் சைக்கிளுடன் தான் சந்தித்தேன். எனக்கு வாகனங்களிலேயே மோட்டார் சைக்கிள் என்றாலே ஒருவகை வெறுப்பு. பல மோட்டார் சைக்கிள் விபத்துகளை நேரில் பார்த்தபிறகு பல நாட்கள் நான் உறக்கம் இல்லாமல் தவித்திருக்கிறேன்.

மேத்தாதாஸனை அன்று சந்தித்த வேளையிலும் பின்னர் அவருடன் சென்னையை வலம் வந்த பொழுதும் எனது பயத்தை அவரிடம் சொல்லி

யிருக்கிறேன். அவர் சிரித்தார். "ஏன் சேர்' பயப்படுகிறீர்கள். எல்லோரும் ஒரு நாளைக்குப் போக வேண்டியவர்கள் தானே' எப்படிப்போனால்தான் என்ன?" என்று என்னை கேலி செய்தார்.

நானும் குடும்பத்தினரும் சென்னையை விட்டு புறப்படும் தறுவாயில் தங்கியிருந்த விடுதிக்கு வந்து விடை கொடுத்தார். அதன் பிறகு அவரை நான் சந்திக்கவே இல்லை. சில மாதங்களில் அவர் அதே மோட்டார் சைக்கிளில் பயணிக்கும் போது விபத்தில் மறைந்தார் என்ற தகவல் கிடைத்தது.

பல நாட்கள் அவரது மறைவை நினைத்து மனம் வெந்து அழுதிருக்கின்றேன். வாழவேண்டிய இளம் குருத்து அற்பாயுளில் மறைந்தது. பெற்றவர் களுக்கு ஆறுதல் கடிதம்தான் எழுத முடிந்தது.

சென்னை அடையாறில் மல்லிகை 25ஆவது ஆண்டு மலர் அறிமுகநிகழ்வு நடந்தபோது சந்தித்து நண்பரான வர்தான் படைப்பாளி சு.சமுத்திரம். இவரும் ஒரு வாகனவிபத்தில் படுகாய மடைந்து மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பலனின்றி மறைந்தார்.

நாமக்கல் வில் படைப்பாளி கு. சின்னப்பாரதியை சந்தித்தபோது அவர் சொன்ன தகவல்கள் என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

சமுத்திரம் விசேட கண்காணிப்பில் சிகிச்சை பெற்றிருந்தால் உயிர்பிழைத்திருப்பாராம். அவருக்கு கலைஞர் கருணாநிதி மிகவும் நெருக்கமானவர். கலைஞருடனான தனது நட்புறவை விரிவாக ஒரு நுலை எழுதி பதிவு செய்தவர் சமுத்திரம். கலைஞருக்கு உரியநேரத்தில் சமுத்திரம் தகவல் தந்திருப்பின் அவர் விசேட கவனிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பாராம்.

ஜெயகாந்தன் சுகவீனமுற்றபொழுது அவரை அப்பல்லோ மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கவும் விசேட சிகிச்சைக்கு ஏற்பாடு செய்யவும் கலைஞர் முன்னின்றவர். அது போன்று சமுத்திரத்தையும் அவர் காப்பாற்றியிருப்பார். ஆனால் சமுத்திரம் அசட்டையாக இருந்துவிட்டார் என்று சொல்கிறார் சின்னப்பாரதி.

கடல்காற்று நாவல் உட்பட கவிதைகள், மெல்லிசைப்பாடல்கள் பல எழுதியவர் இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத் தாபனத்தில் பணியாற்றிய அங்கையன் கைலாசநாதன்.

பம்பலப்பிட்டியில் வாகனவிபத்தில் கொல்லப்பட்ட ஒருவரின் சடலம் கொழும்பு அரச மருத்துவமனை சுவச்சாலையில் அடையாளம் காண்பதற்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற செய்தியினை வீரகேசரியில் ஒப்பு நோக்கினேன்.

இரண்டு நாட்களின் பின்னர் அங்கையனின் மனைவிதான் அடையாளம் காட்டி சடலத்தை பொறுப்பேற்றார்.

நண்பர் நவசோதி இலண்டனில் வாகன விபத்துக்குள்ளான தகவல் அறிந்தபின்பு அவரது குடும்பத்துக்கு அனுதாபம் தெரிவித்துவிட்டு அவர் பற்றிய நினைவுகளை மெல்பனில் ஒரு வானொலியில் பகிர்ந்து கொண்டதுடன் எனது நூல் ஒன்றிலும் (நெஞ்சில் நிலைத்த நெஞ்சங்கள்) அவரைப்பற்றி பதிவு செய்தேன்.

மரணம் சொல்லிக்கொண்டு வராது. பிறப்பு குறித்த நாளையும் நேரத்தையும் எம்மால் முற்கூட்டியே குறிக்க முடியா திருப்பதுபோலவே மரணத்தையும் சொல்ல முடியாதுதான். பட்டினத்தார் பாடலை அடியொற்றி கண்ணதாசன் ஒரு பாடலை பாதகாணிக்கை படத்திற்காக எழுதியிருக்கிறார்.

இப்படித் தொடங்கும்: ஆடிய ஆட்டம் என்ன? பேசிய வார்த்தை என்ன? தேடிய செல்வம் என்ன? கூடுவிட்டு ஆவி போனால் கூடவே வருவ தென்ன? என்று.

வாழ்க்கையின் புதிர் பிறப்பிலும் மறைவிலும் ஆழமர்க புதைந்திருக்கிறது. அந்தப்புதிர் பிறப்பிலும் மறைவிலும் துளிர் த்துக் கொண்டு வெளியே தெரிகிறது. ஆனால் வாழும் காலத்தில் அந்தப்புதிர் மறைந்தே இருக்கிறது.

ஏராளமான படைப்பாளிகள், கலைஞர்கள் என்னதான் புகழடைந்திருந்தாலும் மக்களிடம் பிரபலமடைந்திருந்தாலும் துயரம் மண்டிய கசப்பான அனுபவங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டவர்களாகவே தமது வாழ்வை கடந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

படைப்புலகில் லியோரோல்ஸ்ரோய், ஹெமிங்வே, ஆங்கிலத்திரையுலகில் சார்லி சப்லின், மர்லின் மன்றோ, இந்தித்திரையுலகில் குருதத், மதுபாலா, மீனாகுமாரி தமிழில் தியாகராஜபாகவதர், சாவித்திரி, சந்திரபாபு, மலையாள நடிகர் விஜயன், மற்றும் தற்கொலை செய்துகொண்ட ஷோபா, படாபட் ஜெயலட்சுமி, கோழிகூவுது விஜி, ஸ்லக்ஷமிதா, என்று பலரதும் அந்திம காலம் துயரம்கப்பிய வரலாற்றையே எமக்குத் தந்துள்ளது. (நடிகைகளின் தற்கொலைப்பட்டியல் சற்று நீளமானது)

வசதியாக வாழ்ந்திருக்கவேண்டிய லியோரோல்ஸ்ரோய் அநாதரவாக ஒரு ரயில் நிலையத்தில் இறந்துகிடந்தார், எத்தனையோ விபத்துக்களில் சிக்கி உயிர்தப்பி வாழ்ந்து, இறுதியில் இனி வாழ்ந்து என்ன பயன் என நினைத்து

தன்னைத்தானே துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொண்டு மடிந்தார் ஏர்ணல்ட் ஹெமிங்வே,

திரையுலகில் இலட்சம் இலட்சமாக சம்பாதித்த தியாகராஜபாகவதர் ஒரு சத்திரத்தில் அநாதரவாக இறந்து கிடந்தார். ஜெயகாந்தன் அந்தக் கலைஞனின் மறைவைபின்னணியாகக் கொண்டு ஒரு சிறுகதையே படைத்திருக்கிறார்.

**கிறைவன் ஓர்
உயிர்ப்படைக்கும் வாழ்வே
அதன் தலையில் அதன்
வீத்யை எழுதிவிடுவானாம். அதன்
பிறகு அந்த வீதிப்பாதான் யாவும
நடக்குமாம் என்பது நம்பிக்கை.**

நானை மற்றுமொரு நாளே, குறத்தி முடுக்கு முதலான நாவல்களையும் சில சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ள ஆற்றலும் ஆளுமையும் மிக்க ஜி.நாகராஜனின் அந்திமகாலமும் மிகுந்த கவலைக்குரியது.

இலங்கையில் சிவரமணியும் அவுஸ்திரேலியாவில் வாசுதேவனும் தற்கொலை செய்துகொண்ட கவிஞர்கள். இவ்வாறு இங்கே குறிப்பிடப்படும் கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், படைப்பாளிகள் தலையில் எழுதப்பட்ட எழுத்து இதுதானா? அவர்கள் தமது படைப்பிலக்கியம் மற்றும் கலைவெளிப்பாடுகள் ஊடாக மக்களிடம் வந்தவர்கள். மக்களிடம் பேசப்பட்டவர்கள்.

மக்களை தமது எழுத்துக்களினால் நடிப்பினால் வசீகரித்த இவர்களில் சிலர் வாகன விபத்துக்களில் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். விபத்துக்கள் எதிர்பாராதவை. ஆனால் தற்கொலைகள் அவர்களாலேயே உருவாகப்பட்டவை. எதிர்பார்க்கப்பட்டவை. தலைவிதிக்கும் கணங்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமை இருக்கக்கூடுமா? என்றும் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

தற்கொலைக்குத்தயாராகும் ஒருவர் அந்தக்கணம் வேறு விதமாகச் சிந்தித்திருந்தால் சிலவேளை உயிர்தப்பியிருக்கமுடியும்.

கணினி வந்த பிறகு ஏராளம் நன்மைகள் இருப்பதாகவும் உலகமே கைக்குள் அடங்கிவிட்டதாகவும்தான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். உடலை வருத்தாமல் எளிதான முறையில் தற்கொலை செய்து கொள்வது எப்படி? என்றும் பாடங்களை இந்த கணினி நடத்துகிறது என்ற உண்மையை சமீபத்தில்தான் அறிந்தேன்.

இந்தக்கணினி அறிவே அற்ற பாமரனான ஏழை விவசாயிகள்கூட பட்டகடனை அடைக்க முடியாமல் தற்கொலை செய்துகொள்வதையும் விரக்தியின் விளிம்பிற்குச்சென்று தற்கொலை செய்துகொள்பவர்களையும் கருத்தில்கொண்டு விழிப்புணர்வு முகாம்களும் நடத்தப்படுகின்றன.

ஆனாலும் விதி விளையாடுகிறது. இறந்தவுடன் “எல்லாம் தலையெழுத்து, விதிப்பயன்” என்று சொல்லிவிட்டு அடுத்த பொழுதுக்கு நாம் நகர்ந்து விடுகிறோம்.

வாழ்க்கை வாழ்வதற்குத்தான். “வாழ நினைத்தால் வாழலாம் வழியா இல்லை பூமியில்..” என்றும் சொல்லிக்கொள்வோம்.

கழுத்திலே சயனைற் குப்பிகளை அணிந்தவாறும், உடலிலே குண்டுகளை பொருத்திக்கொண்டும் தற்கொலைக்குத்தயாராகிய போராளிகளின் தலையெழுத்தும் எம்மையோசிக்கவைக்கிறது. நோக்கத்திற்கான தற்கொலை, நோக்கம் எதுவும் அற்ற தற்கொலை என்று பகுத்துப் பார்க்க முடியாமலிருக்கிறது.

ஏனென்றால் உயிர் பெறுமதியானது. மரணம் எப்போது வரும் என்பது தெரியாமலிருப்பதுபோன்றே. மரணத்தின் பின்னர் அந்த ஆத்மாவுக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதும் தெரியாத புதிரான வாழ்வில்தான் கணங்களை கடந்து செல்கின்றோம்.

மேலே குறிப்பிட்ட மேதாவிலாசம் கொண்டிருந்து அற்பாயுளில் மறைந்தவர்களின் ஆத்மா எம்மவர் குறிப்பிடும் மேல் உலகத்தில் சந்திக்க நேர்ந்தால் எப்படி இருக்கும் என்றும் நான் யோசிக்கின்றேன்.

தற்கொலை

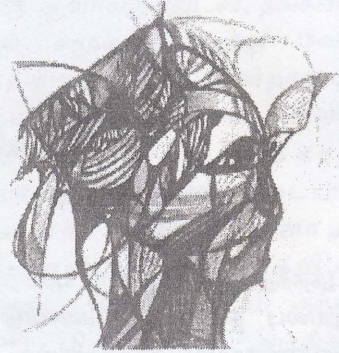
அவளைக் கைவிடப் பட்டவளாக்கி
பிரார்த்தனைகளைப் பறித்து
இழுத்துச் சென்ற தெருக்களினூடாக
மேலெழுந்த புழுதிப் படலத்தைப்
புறக்கணித்து நீ சென்றிட அதிக
நேரமெடுக்கவில்லை

மனதைச் சிதைத்த பாவத்தை
உயிரை வதைத்த தண்டனையை
நயவஞ்சகனுக்கான கூலியைக்
காவியவாறு
இடு காட்டுக்கும் உன் வாசனுக்குமாகக்
காலம் அலைந்தது

அகாலத்தில் திணித்து
நீயும் கைப்பிடி மண்ணிட்டு மூடிய ஓரிடம்
மெளனத்தின் ஆயிரம் ஈட்டிகளை - இனித்
தினந்தோறும் உனை நோக்கி ஏவும்

புறக்கணிக்கப்பட்டவளின் மொழிக்குப்
பெறுமதியிருக்கவில்லை
அநியாயமிழைக்கப்பட்டவளிடம் கையளித்திட
இனி எந்தப் பிராயச்சித்தங்களும்
தேவைப் படப்போவதில்லை

அற்பப் புழுதான் - நீயெனினும்
வலுத்த குரலுடனும்
ஓங்கிய கரங்களுடனும்
எப்பொழுதும் அவளை விரட்டினாய்
ஆதித்தியிரின் அடங்காத ஆங்காரத்துடன்
எளியவளின் தேவைகளுள்
எட்டி உதைத்தாய்

ஊட்டி வளர்க்கப்பட்டிருக்கும்
விழுமியங்களினூடாகப்
பாவிச் சென்றிருக்கும் வேரினை
விடுவிக்க முடியாதவளாக
இன்று
அண்டசராசரங்களின் எதிரே
வீழ்ந்து கிடக்கிறாள்

நீகொடுத்த சுவைகளையும்
அந்த உடலையும்
உன்னிடமே எறிந்து விட்டாள்
இனி எக்காலத்திலும்
உன்னெதிரே வரப் போவதில்லை
நீ துன்புறுத்திய அவள் ஆத்மா

முன்னாள் பெண் பேராள்களை மீள் சமூகமயமாக்கல்

பஸ்லான் மொஹமட்

யுத்தத்துக்குப் பின்னர், யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சகல தரப்பினரையும் இயல்பு நிலைக்கு கொண்டு வருதல் முக்கிய பணியாகும். இதற்காக அரசாங்கமும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களும் பல்வேறு திட்டங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றன. இவ்விதமான நிலைமாற்ற காலகட்டத்தில் முன்னாள் பெண் போராளிகளின் மீள் சமூகமயமாக்கல் முக்கியமானதொரு இடத்தினைப் பெறுகின்றது.

இலங்கை இராணுவத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையிலான 3 தசாப்தகால யுத்தம் 2010 மே மாதம் முடிவுக்கு வந்தது. யுத்தம் நடைபெற்ற 3 தசாப்த காலத்தில், விடுதலைப் புலிகளின் ஆயுதப் படையணியில், பெண் போராளிகளின் பங்களிப்பும் முக்கியமானதாகக் காணப்பட்டது.

2) விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் முன்னணி, விடுதலைப் புலிகளின் போராட்டத்தில் பலம் மிக்க படையணியாகக் காணப்பட்டது. இம் மகளிர் படையணியில் இளம் தமிழ் பெண்கள், சிறுமிகள் விருப்பத்துடன் சேர்ந்து கொண்டதுடன் பலாத்காரமாகவும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். சோனி இன்பராஜ் கிரிஷ்ணனின் 2012 ஆம் ஆண்டு கட்டுரையின் அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது 2009 ஆம் ஆண்டு யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் இலங்கை அரசு படையணியின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்துக்குள் அகதிகளாக சுமார் 270,000 300,000 தமிழ் மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர்.

இதில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட முன்னாள் போராளிகள் காணப்பட்டதுடன், குறிப்பாக அதிலும் பெரும்பான்மையாக காயமடைந்த பெண் போராளிகள் காணப்பட்டனர். ஆகவே இளம் வயது, நடுத்தர வயது, சிறுவர் போராளிகள் ஆகிய பல தரங்களைக் கொண்ட பெண் போராளிகள் இலங்கை அரசு படையிடம் சரணடைந்தனர்.

இவ்விதமாக சரணடைந்த போராளிகளை புனருத்தாரணம் செய்வதற்காக அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. ஏவ்வாறாயினும் புனருத்தாரண செயற்பாட்டுக்கான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட செயற்றிட்டமோ, நிதி வழங்கல் முறைகளோ இல்லை என்பது முக்கிய பிரச்சினையாகும்.

3) மேலும் சுதந்திரமான அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடும் இவ்விடயத்தில் மிகவும் குறைந்தளவு பங்களிப்பினையே வழங்குகின்றது. இதற்கு அரசாங்கத்தினுடைய சில கட்டுப்பாடுகள் காரணம் எனலாம்.

யுத்தத்தின் பின்னர் புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்ட முன்னாள் பெண் போராளிகள் மீண்டும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வித

மாக ஒப்படைக்கப்பட்ட போராளிகள் அவர்கள் வசிக்கும் பிரதேசத்திலுள்ள பொலிஸ் நிலையங்களில் ஒவ்வொரு மாதமும் தமது பதிவினை மேற்கொள்ள வேண்டும். இது சிலர்களுக்கு மன உளைச்சலுக்கு ஆளாக்குவதுடன், தங்களை சிவில் சமூகத்திலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் ஒன்றாகவும் திகழ்கின்றது எனலாம். சிவில் சமூகமயப்படுத்துவதற்கான முதலாவது பிரதான தடையாக இதனைக் குறிப்பிடலாம். முன்னாள் போராளிகளின் வீடுகளுக்கு பொலிஸாரும் குற்றத்தடுப்பு பிரிவினரும் அடிக்கடி விஜயம் செய்வது சிவில் சமூகத்திலிருந்து அவர்களை அன்னியமயமாக்குவதை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றது.

குறுகிய கால புனர்வாழ்வுக்குப் பிறகு இப்பண்புகளை எவ்விதமான எதிர்காலத் திட்டமிடுதலுமின்றி நடுத்தெருவில் விட்டுவிடுவது அப்பெண்களின் உரிமைகளை மீறுவதாகவே கருத வேண்டும்.

4) அதாவது 2000ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபையின் 1325 பிரேரணைகள் முன்னாள் பெண் போராளிகளின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை உறுதியாகக்

கூறியுள்ளது. குறிப்பாக புனர் நிர்மாணப் பணிகளின் போது பெண்கள், பெண் பிள்ளைகள் பற்றி விசேட கவனம் செலுத்துதல் இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பும் பெண் போராளிகளின் விசேட தேவைகளைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் என்பன ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபையின் 1325 பிரேரணையில் தெளிவாக உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன.

யுத்தத்தின் பின்னர்
புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்ட
முன்னாள் பெண்
போராளிகள் மீண்டும்
அவர்களடைய
குடும்பத்தினரிடம்
ஒப் படைக்கப்படுகின்றனர்.

இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பும் பெண் போராளிகளின் பல்வேறு சமூக கலாசார, பொருளாதார, உள வியல் பாதிப்புகளுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றனர். இவைகளை நாம் கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறைகள் என்று அழைக்கலாம். ஏற்கனவே நீண்டகால போரில் பங்கேற்று பல்வேறு விதமான வன் முறைகளுக்கு ஆளாகி

அங்கவீனர்களாகக் காணப்படும் இப்பெண் போராளிகள் பாரிய மனவழுக்களை சும்ந்து கொண்டு தற்போது இன்னும் பல வன்முறைகளையும் எதிர் நோக்குகின்றனர்.

இப்பெண் போராளிகளில் பலர் அங்கவீனமுற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களை வழப்படுத்துவதற்கான எவ்விதமான நடவடிக்கைகளையும் காண முடியாதுள்ளது. இதனால் இவர்கள் பொருளாதார ரீதியாக மேலும்

5) நலிவுற்றவர்களாக மாறியுள்ளதுடன் இன்னொருவரில் தங்கி வாழ்வதனால் ஏனையவர்களின் பொருளாதாரத்தில் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றது. அதாவது வடக்கு கிழக்கில் யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் பொருளாதார ரீதியாக நலிவுற்று காணப்படுவதுடன் இந்தப் பிரச்சினை அவர்களை மேலும் சமையை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

திருமண வயதில் காணப்படும் இப்பெண்களை திருமணம் செய்வதற்கு ஆண்கள் தயங்குகின்றனர். சீதனம் எதிர் பார்க்கும் தமிழ் சமூக கட்டமைப்பால், எவ்வித பொருளாதார வளங்களற்ற இவர்களை திருமணம் செய்ய விரும்புவதில்லை இன்னொரு விதத்தில் பார்த்தால்

முன்னாள் போராளிகளான இப் பெண்கள், வன்முறைக்கு ஆளாக்கப் பட்டார்கள். தொடர்ந்தும் பாதுகாப்புத் துறையினரால் வன்முறைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் இதனால் இவர்களை திருமணம் செய்தால் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடும் என்ற அச்சமும் காணப்படுகின்றது. ஆங்கவீன மடைந்த பெண்களை திருமணம் செய்ய ஆண்கள் விரும்புவதில்லை என்ற உளப்பாங்கும் இப்பெண் போராளிகளின் திருமண வாழ்க்கையை பாதிக்கிறது எனலாம்.

6) தமிழ் சமூகக் கட்டமைப்பும் முன்னாள் பெண் போராளிகளை அங்கீகரித்து அனுசரித்து செல்லும் விதம் ஆரோக்கியமானதாகத் தெரியவில்லை தமிழ் மக்களுக்காகப் போராடிய இப்பெண்களை அந்த சமூகம் தவறான பார்வையில் பார்ப்பது எந்தளவு தூரம் நியாயமானது? என்பதற்கு அவர்களே பதில் அளிக்க வேண்டும். எது எப்படியானாலும் முன்னாள் போராளிகளுக்கும் தமிழ் சமூகத்துக்குமிடையில் தெளிவான வேறுபாட்டை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

நிலையான சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்வதாக

இருந்தால் முன்னாள் பெண் போராளிகளின் விடயத்திலும் அரசாங்கம், மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மேலும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அத்துடன் புலம் பெயர் தமிழர்கள், தமிழ் சமூகம் அந்தப் பெண்களை பெண்களாக பார்க்க வேண்டும். முன்னாள் பெண் போராளிகளின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதாக இருந்தால், இதனை அரசாங்கம் தான் செய்ய வேண்டும் என்பது மாத் திரம் சாத் தியமாகாது. அவர்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் தமிழ் சமூகத்துக்கும் கடப்பாடு உள்ளது. முன்னால் பெண் போராளிகளும் எங்களுடைய சமூகத்தின் பெண்களே என்ற எண்ணம் அனைவரிடமும் வர வேண்டும்.

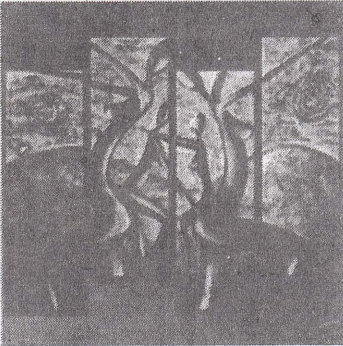
உங்களுக்கு சிறப்பப்படுகின்ற
ஒவ்வொரு படிநிலை இடமுடனும்
சந்தாப் படிவம்
இணைக்கப்படுகின்றது.
முடியுமானளவு சந்தாக்களை
பதிவு செய்து படிநிலை
சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு
உதவும் வண்ணம் வேண்டிக்
கொள்கிறோம்.

விவ்னியாவைச் சேர்ந்த திருமதி சந்திரமோகன் சுகந்தினி எழுதிய நிலவுப் பொழுதின் நினைவலைகள் என்ற கவிதைத்தொகுதி வவ்னியா தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் 53 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக 27 தலைப்புக்களில் கவிதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இத்தொகுதி சுகந்தினியின் கன்னிக் கவிதைத் தொகுதியாகும். சில கவிதைத் துளிகளும் இதில் உள்ளடங்குகின்றன.

அன்னையின் பெருமை, அன்பு, காதல், உறவு, மது, சீதனம், சேமிப்பு, பெண்ணியம், ஆசிரிய மாண்பு ஆகிய கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்டு இக்கவிதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன.

கவிதைக்குப் பொய்யழகு என்று கவிப்பேரரசு சொல்லியுள்ள போதும், பொய்களைப் புறந்தள்ளி வைத்து அன்றாட வாழ்வில் நாம் ஒவ்வொருவரும் சந்தித்த, சந்தித்துக்கொண்டிருக்கும், சந்திக்க இருக்கும் சவால்கள், வாழ்வின் யதார்த்தங்கள் என்பவற்றை இலகு நடையில் எவரும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் என் சிந்தைக்கெட்டிய உள்ளத்து உணர்வுகளை கவிதைக்கு உண்மையும் அழகே என்று நீங்கள் யாவரும் உணரும் வகையிலான கவிதைகளாகத் தந்துள்ளேன் என்று நூலாசிரியர் தனதுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

நினைவுப் பொழுதின் நினைவலைகள் கவிதைத் தொகுதி மீதான சீர்சாலைக் குறிப்பு

வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

உலகத்தில் தாயன்பைவிட புனிதமானதொரு உறவு இருக்க முடியாது. தாயின் அன்புக்கு வேறு யாருடைய அன்பும் ஈடாகாது. அன்னையும், பிதாவும் முன்னெறி தெய்வம் என்பதில்கூட அன்னைதான் முதன் முதலாக விளித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றாள். என் அன்னையே என்ற கவிதையில் அன்னையின் பெருமை பற்றி நூலாசிரியர் தனது கருத்தை இப்படி முன்வைக்கிறார்.

ஜயிரண்டு மாதம் கருவறையில்
எனை சுமந்து
அகிலத்தை நான்
அறியவைத்த என் அன்னையே

ரத்தத்தை பாலாக்கி
முத்தத்தை அன்பு பரிசாக்கி
இன்பமாய் நான் வாழ்வதற்காய்
நீ சுமந்த துன்பங்கள் எத்தனையோ?

(பக்கம் 03)

உலகம் எவ்வளவுதான் முன்னேறினாலும், விஞ்ஞானம் விதைந்துரைக்கச் செய்தாலும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான சம உரிமைப் போராட்டம் நிகழ்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. பெண்களின் சமத்துவத்தை சிலரால் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை. அதற்கு காரணமாக சொல்லப்படுவது அடுப்பூதுவதற்கு படிப்பெதற்கு என்ற ஆற்றாமையால் உருவான வாசகம்தான். அவ்வாறான கேள்விக்கு எவ்வாறு பதில் சொல்வது என்பதை காட்டியிருக்கிறது பெண்ணே உன் சிந்தனைக்கு என்ற இந்தக் கவிதை.

பெண்ணே
கற்கும் வயதில் காதல் வரும்
கடந்து செல்
கல்வி ஒன்றே வேதமென்று
ஓதிச் செல்

அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு
படிப்பெதற்கு என்றால்

விண் ஆண்ட கல்பனாவையும்
மண்ணாளும் கிளரியையும்
ஆதாரம் காட்டிச்செல்... (பக்கம் 05)

விந்தை என்ன? என்ற கவிதை இன்றைய வாழ்வியலை சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது. இன்றைய விலைவாசி மக்களின் கழுத்தை இறுக்குவதாக மாறியுள்ளது. தினமும் பொருட்களின் விலை ஏறிச் செல்வதனால் ஏழைக் குடும்பங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையையே போராட்டத்துடன் கழித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஒரு குடும்பத்தின் தலைவிதி பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. அவ்வகையில் ஏழையாக பிறந்துவிட்ட காரணத்துக்காக பாடசாலை வாழ்க்கையே பறிபோகுமளவுக்கு சிலரின் வாழ்வு மாறியிருக்கின்றது. அத்தகையதொரு நிலையிலிருந்து மக்களை மீட்க எத்தனை பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தபோதும் பொது மக்களுக்கு அதற்கான தீர்வுகள் இல்லை.

தீர்வுதேடி தேர்வெழுதினோம்
சுற்றமிழந்து சுயமிழந்து சுமைகளை
தினம் சுமக்கிறோம்..

வட்டமேசை மாநாடுகள் எத்தனையோ
திட்டமிட்டபடி நடந்த போதும்
தீர்க்கப்பட்ட நம் தேவைகள்
எவையேனும் உண்டோ? (பக்கம் 17)

மதுவென்ற அரக்கன் ஆண்களை நன்றாகவே தன் வலைக்குள் வீழ்த்திக் கொண்டுவிட்டான். உடல் அலுப்பாக குடிக்கப் பழகியவர்களும், உல்லாசத்துக்காக குடியை விரும்பியவர்களும் தமது தலையில் தாமே மண்ணள்ளரிப் போட்டதற்கு சமானமாகும். ஒரேயடியாக உயிர் கொல்வது விஷம் என்றால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயிரைக் கொல்லும் ஒரு வஸ்து மது என்றால் பிழையில்லை. சாராயம் குடித்த பின்பு ஆராய்வதற்கான புத்தியின்றி அல்லல்படுகின்றனர். குடும்பத்துக்குள் பெரிய பிரச்சனைகள்

பூதாகாரமாக கிளம்பிவிடுகின்றன. இதுபற்றி உயிர்க்கொல்லி என்ற கவிதையில் கீழுள்ளவாறு குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது.

உற்றதுணை உயிராய் வந்த பிள்ளைகள்

உடன்பிறப்புக்கள் என்று

உன்னதமான உறவுகள்

ஆயிரமாய் இருக்க

உயிர் குடிக்கும் மதுவை அல்லவா

மகத்துவமென்று நாடுகிறீர்

(பக்கம் 23)

சேமிப்பு என்ற கவிதையில் சேமிப்பின் முக்கியத்துவம் பற்றி கூறும் நூலாசிரியர் அதை சேமிப்பது மனிதர்களின் கையில் உள்ள விடயம்தான் என்பதை அழகிய தொனியில் பின்வருமாறு எடுத்துச் சொல்கின்றார்.

வருவாயில் செலவிடப்படாத தொகை சேமிப்பென்பது பொருளியல். சேமிக்கும் கலைதனை சிறுவயது முதல் பழகிடனும் என்பது உளவியல். சேமித்திட சிறந்த இடமாக வைப்பகத்தை தந்தது உலகியல். சேமிப்புக் கணக்கைப் பேணுவது நிதியியல். சேமிப்பு மீளப்பெறுதலை இலகுவாக்கியது இலத்திரனியல். சேமித்தால்தான் செல்வம் சேருமென்பது வாழ்வியல். சேமிப்பது யார் கையில்? அது உன் கையில். (பக்கம் 37)

ஆரம்பத் தொகுப்பென்றாலும் கூட பல விடயங்களையும் தொட்டுக் காட்டியிருக்கின்றார் நூலாசிரியர். அவரது முயற்சியை பாராட்ட வேண்டும். எதிர்காலத்தில் இன்னும் சிறந்த தொகுதிகளை வெளியிட எமது வாழ்த்துக்கள்.

அநுராதபுர மாவட்ட

அடைவாம்

0729739749, 0777074959

அநுராதபுர மாவட்ட, திராந்திய, கல்வி திபு

பெண்ணை அடக்கி ஆள்வது காலம் காலமாக தொடர்ந்து வருகின்றது. இந்த மரபில் வந்த சமுதாயம் பாரம்பரியமாகத் தொடரும் இந்த நிலையை சரியாக ஒன்றே என கருதுகிறது. அடக்கி ஆள்வது ஆணின் உரிமை என்றும் அடங்கிப் போவது பெண்ணிக் கடமை என்பதுதான் எண்ணம். இன்றைய பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கான காரணம், பெண் இன்று விழிப்புற்று தன் நிலையை உணர்ந்தவளாகி அடிமைத் தலையிலிருந்து விடுபட்டு சமத்துவமும் சுதந்திரமானதுமான வாழ்வை நோக்கிப் பயணிக்கிறாள். எனினும் இப்பயணத்தில் பூரண இலக்கை அடைய முடியாதிருப்பதற்கு பெண்ணை அடக்கியாவது தமது பிறப்புரிமை என்ற ஆண்களின் எண்ணமே காரணமாகும்.

பெண்ணை அடக்கி ஆள்வது ஆணின் பிறப்புரிமையா?

சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

பெண்ணை அவளது உடலுக்கப்பால் சிந்திக்க மறுக்கும் ஆணாதிக்கம் ஒன்று அவனை ஒரு மானிடப் பிறவியாக சிந்திக்க ஆரம்பிக்கிறதோ அன்றுதான் பெண் விடுதலைப் பயணத்திற்கான முதற் படிக்கல் கிடைக்கும். இன்றைய ஆண்களில் ஒரு பகுதியினராவது பெண்ணை சக மானிடப் பிறவி என்று சிந்திக்க ஆரம்பித்துள்ளமையே பெண் விடுதலைப் பயணத்திற்கு வழிசமைத்திருக்கிறது. ஆண்களின் புரிந்துணர்வும் ஒத்துழைப்பும் இல்லாமல் பெண்ணிய இலக்குகளை அடைதல் அசாத்தியமாகும்.

இன்றைய பெண் விடுதலை அமைப்புக்கள் ஆண்களின் இந்த சிந்தனைப் போக்கை மாற்றி பெண் என்பவளை அடக்கியாள நினைப்பது அநாகரீகம் என்பதைப் புரிய வைக்க முயல்கின்றனர். பெண்ணுக்கப்பால் அவளது ஆற்றல், ஆளுமை மனது என்பவற்றை நோக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். பெண்களும் தம்மளவில் தமது உடல் பற்றிய

மாயையிலிருந்து விடுபடவேண்டும். அழகு, அழகூட்டல் என்பவற்றில் அத்த கவனம் செலுத்துதலும், பெண் உடல் பற்றிய ஆண்களின் எண்ணத்திற்கு இன்னும் வலுவூட்டும் அல்லவா?

பெண்ணை அடக்கி ஆள்வதை தமது பிறப்புரிமையாக கருதும் ஆண்களின் எண்ணத்தை மாற்ற வேண்டுமானால் முதலில் பெண் பற்றிய ஆணின் மனதிலுள்ள பிம்பத்தை மாற்ற வேண்டும். இதன் முதற்படியாக பெண்கள் தாம் வெறும் பாலியல் பதுமைகளல்ல என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். அதாவது திறமை வெளிப்பாடுகளையும் அறிவுச் செயற்பாடுகளையும் வெளிக்காட்ட வேண்டும். இன்றைய மாறிவரும் உலகில் பல பெண்கள் சாதனையாளர்களாக பத்துறைகளில் ஜொலிக்கின்றனர். தாம் அறிவாற்றல் மிக்கவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கிறார்கள். பெண்களின் செயற்பாடுகளைக் கண்டு ஆண்கள் வியக்குகிறார்கள். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் இன்னும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு பரவலாக்கப்படும் போது பெண்ணின் தரம் ஓங்கும். தமது உரிப்புரிமையாக

பெண்ணை அடக்கி ஆள்தலைக் கருதும் ஆணாதிக் கத்தின் சிந்தனையை ஆட்டம் காண வைத்து ஓர் ஆரோக்கியமான மாற்றத்திற்கு வித்திடும். இதனால் ஆண்டான் அடிமை நிலைமாறி பால் சமத்தவம் எட்டப்படும்.

பெண்களில் ஒரு பகுதியினர் தம்மைப் பற்றி தாழ்வுணர்வு கொண்டுள்ளனர். ஆணின் உதவி இல்லாமல் தம்மால் எதையும் நிறைவேற்ற முடியாதென்ற எண்ணம் பாரம்பரியமாக பெண் மனதில் ஊறியுள்ளமையே இதற்குக் காரணம். ஆனால் பெண்ணால் சாதிக்க முடியும்.

ஒரு பெண்ணிடம் தைரியம், தன்னம்பிக்கை, வைராக்கியம் என்பன ஏற்பாட்டால் அவளால் சாதிக்க முடியும். எல்லாவிதமான ஆற்றல்களும் அவளிடம் இருக்கிறது. மரபுப் பூச்சாண்டிகள் அவற்றை அடக்கி வைத்திருக்கின்றன. அந்த முள்வேலிக்கு வெளியே பெண்வர வேண்டும். சுதந்திரமான எண்ணங்களை மனதில் வளர்த்துக் கொண்டால் தைரியம் தானாகவே ஏற்படும். இந்த

மனோ தைரியம் அவளது அறிவு விருத்திக்கும், ஆற்றல், ஆளுமை பண்பாட்டு வெளிப்பாட்டுக்கும் வழிசமைக்கும்.

கீழ்க்கண்ட ஆண்களின் ஒரு பகுதியை ராவுது பெண்களை சுக மானிடப் பிரதி எக்டு சிந்திக்க ஆரம்பித்துள்ள காமைய பெண் விடுதலைப் பயணத்திற்கு வழிசமைத்திருக்கிறது. ஆண்களின் புரிந்துணர்வு சூத்துகூழ்ப்பும் கீழ்க்கண்ட பெண்ணிய கிணக்குகளை சுகமாதல் சிசாத்தியமாகும்.

பெண் இவ்வாறு தன்னை உணர்ந்து மேலெழுந்து வந்தால் பெண் அடிமை விலங்கு தானா ஓடியும். அவள் அடக்கியாளப் படுபவள் அல்ல என்ற உண்மை ஆணாதிக்க மனதில் புரிய வரும். எனவே தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் பால் ரீதியான தனது தாழ்வு நிலையைத் தகர்த்தெறிய முடியும். இதன் மூலம் பெண்ணை அடக்கி ஆள்வது தமது பிறப்புரிமையல்ல என்பதை ஆண்கள் புரிந்து கொள்வர்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள குறுகிய வட்டத்திற்குள்ளிருந்து வெளியே வரவேண்டும். அடிமைச் சிந்தனைகள் மனதிலிருந்து அகல வேண்டும். மனோ தைரியம் இருந்தால் இதை சாதிக்க முடியும். அடுத்து தன்னைப் பற்றிய மதிப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டும். அதாவது தான் குறைந்தவளல்ல என்ற எண்ணம் உருவாக வேண்டும். இதன் மூலம் தன்னம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். இந்த தன்னம்பிக்கையும் செய்காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டும். செய் அல்லது செத்து மடி என்பதைப் போன்ற வைராக்கியம் மனதில் பதிய வேண்டும். என்னால் முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த வைராக்கியமும் சேர்ந்து விட்டால் பெண்ணால் சாதிக்க முடியாதது எதுவுமில்லை. இதன் மூலம் பெண் தான் ஆணுக்கு நிகரானவள் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே சில பெண்கள் தமது செயற்திறனால் நிரூபித்து விட்டார்கள். நீங்களும் நிரூபிக்க வேண்டாமா?

தாஜ்மஹால்

முகலாயன் விட்டுச்சென்ற
கடைசி எச்சம்.....

மும்தாஜ் இனால் உணரப்படாத
ஸாஜஹானின் இதயம்.....

இமைத் திரைகளுக்குப்பின்னால்
இமைக்காமல் வடித்த
இன்னொரு காதல் சின்னம் இது

அந்த பளிங்குக் கற்களுக்குள்
உறைந்திருக்கும் உன் இதயத்துடையார்
அறிவார் ஸாஜஹா?

உலகம் வியக்கும்
இந்த பளிங்கு மாளிகை
கைகளுக்குள் அடக்கி
காம வேட்கைகான ஆயுதமாகி
நீயறியாயோ.....

யமுனையாற்றின்
படுக்கை....

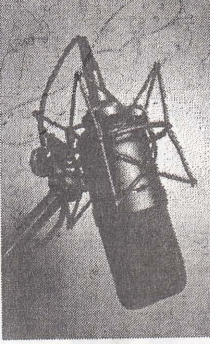
சூரியனின் செம்மொளி- பட்டு
மின்து பார் மன்னனின்
மறைமுகக் கண்காற்றித்துளிகள்

சிற்பிகள் வடித்தது
மாளிகையல்ல
முகலாயனின் முகத்தில்
உதிர்ந்த காதலை

நேகம பஸாவ்

உலகமறிந்த உன் காதலை
உணராமல் இன்னும்
அவள் கல்லறையில் ...

இது கட்டிடமல்ல
மரணம் எழுதிய
உயிர்ப்பு.....

AN ACTOR PREPARES

ஏ.எல். ஜபீர் SLBC

நடிகர்கள் நாடகத்தோடு ஒன்றிப்போய்விட வேண்டும். நாடகம் அவர்களை முற்றுமுழுதாக ஆக்கிரமித்துவிட வேண்டும். இது தான் என்ன நினைக்கிறார், என்ன உணர்கிறார், என்ன செய்கிறார் என்பவற்றை அறியாமலே எல்லாம் தானாகவே நிகழ்ந்து முடிகின்றன. இது அடிமன ஆழத்திலிருந்து எழுகின்ற திடீர் உந்துதலால் நடைபெறுகிறது. ஒரு சிறந்த நடிகர் உணர்ச்சி மயமானவராக இருக்கவேண்டும். குறிப்பாகத்தான் தாங்கும் பாத்திரத்தின் மீது அன்பும் அனுதாபமும் கொண்டவராக இருக்கவேண்டும். தனது பாத்திரத்தை முதலில் வாசித்தறியும்போது ஓரிரு முறை அவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டால் மட்டும் போதாது. அவர் முதற் தடவையாக இருந்தாலும் ஆயிரமாவது தடவையாக இருந்தாலும் உணர்ச்சிவசப்படவேண்டும்” என்றார். தலைசிறந்த ரஷ்ய நடிகரான சல்வினி என்பவர்.

துரதிஷ்டவசமாக இது நமது கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்டதொன்றல்ல. ஏனென்றால் எமது அடிமனத்தை எமது வெளிமனத்தினால் தூண்டிவிட முடியாது. அடிமனம் என்ற கோட்டைக்குள் நாம் இலகுவில் புகுந்தவிட முடியாது. எப்படியோ நாம் அதற்குள் புகுந்துவிட்டால் அடிமனம் வெளிமனமாக மாறி இறந்துவிடுகிறது.

அடிமனத்தைத் தூண்டி விடுவதற்கான நேரடியான வழி ஏதும் இல்லாவிட்டாலும் அதிஷ்டவசமாக சுற்றிவளைத்துச் செல்லக் கூடிய ஒரு வழியுண்டு. மனித ஆன்மாவில் வெளிமனத்திற்கும் திட சித்தத்திற்கும் ஆட்பட்ட சில சக்திகள் உண்டு. இந்தச் சக்திகள் தாமாக வெளிவராத சில அடிமன உந்தல்களை தூண்டக்கூடியவை.

இதற்கு மிகவும் சிக்கலான சிருஷ்டித் தொழிற்பாடு தேவைப்படுகிறது. இந்தத் தொழிற்பாட்டின் ஒரு பகுதி வெளிமனத்தின் கட்டுப்பாட்டின் மூலமே நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஆனால் இதன் பெரும்பகுதி அடிமன விவகாரமாகவும் இலகுவில் வெளிப்படாததாகவுமே இருக்கிறது.

உங்கள் அடிமனத்தைச் சிருஷ்டித் தொழிற்பாட்டிற்காகத் தட்டி எழுப்ப ஒரு விசேஷ செயல்முறை உண்டு. அடிமன உந்துதல் என்று கூறப்படுகின்ற எல்லாவற்றையும் நாம் இயற்கை அன்னையிடம் விட்டுவிட்டு எமக்கு வசப்படும் சக்திகளையே பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எமது அடிமனம், எமது அடிமன உந்துதல் எமது செயற்பாட்டிற்குள் நுழையும் போது அதனைத் தடுக்காதிருக்க நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

ஒருவர் எப்போதுமே அடிமனத்தாலும் அடிமன உந்துதலினாலும் சிருஷ்டித் தொழிற்பாட்டில் ஈடுபட முடியாது. அப்படியான ஒரு மகாமேதை இந்த உலகத்தில் இன்னும் பிறக்கவில்லை. எனவே எமது நடிப்பு முறை முதலில் வெளிமனத்தாலும், சரியான முறையிலும் சிருஷ்டித் தொழிற்பாட்டில் ஈடுபடவே அறிவுறுத்துகின்றது. ஏனென்றால் இது அடிமனத்தை மலரச் செய்யவும், அடிமன உந்துதலை வெளிப்படுத்துவும் அடியெழுத்துக் கொடுக்கிறது. நீங்கள் தாங்கும் பாத்திரத்தில் உங்கள் வெளிமனத்தால் எத்தனை சிருஷ்டிக் கணங்களை உணர்கிறீர்களோ அந்த அளவிற்கு உங்கள் அடிமன உந்துதல் வெளிப்படச் சந்தர்ப்பம் கிட்டுகிறது.

“நீ நன்றாக நடிக்காலம், அல்லது கூடாமல் நடிக்கலாம். அதுவல்ல முக்கியம். நீ உண்மையாக நடிப்பதே முக்கியம்” என்று ஸ்ஷெப்கின் என்ற நாடக மேதை தனது சிஷ்யனுக்கு எழுதினார்.

உண்மையாக நடிப்பதென்பது சரியாக தர்க்கரீதியாக மற்றவர்களுக்கு விளங்கக் கூடியதாக சிந்தித்து, உணர்ச்சியோடு உங்கள் பாத்திரத்துடன் ஒன்றுபட்டு நடிப்பதாகும்.

உங்களது இந்த மன உணர்வுகளை எல்லாம் நீங்கள் தாங்கப்போகும் வேடத் திற் குரிய மனிதனின் ஆன்மீக லௌகீக வெளி உலக வாழ்வுக் கேற்றபடி ஒத்திசை வாக்கிக்கொள்வதையே பாத்திரமாக வாழ்வது என்று கூறுகிறோம்.

இது சிருஷ்டித் தொழிற் பாட்டில் மகோன்னதமானதொரு விசயம். இது அடிமன உந்துதலை ஏற்படுத்த வழிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது ஒருபுறமிருக்க, “பாத்திர மாக வாழ்வது” ஒரு நடிகனது மிக முக்கியமான குறிக்கோள்களையும் நிறைவேற்றுகிறது.

தனது பாத்திரத்தின் வெளி உலக வாழ்வை, அதாவது வெளித் தோற்றத்தை மாத்திரம் வெறுமனே படம்பிடித்துக் காட்டுவதல்ல அவனது வேலை. அவன் தனது மனிதத் தன்மையின் பல்வேறு குணாம்சங்களையும் இந்த மற்ற மனிதனின் (அதாவது தான் தாங்கும் பாத்திரத்தின்) வாழ்விலுள்ள குணாம்சங்களுக்கேற்ப இணைத்துக் கொண்டு, அதில் தனது ஆன் மாவையே செலுத்திவிட வேண்டும். இந்த நடிப்புக் கலையின் முதல் முக்கிய நோக்கம், ஒரு கலா பூர்வமான உருவில் வெளிப் படுத்துவதாகும்.

இதனால் தான் நாம் ஆரம்பத் திலேயே ஒரு பாத்திரத்தின் உட்பக்கத்தை (அதாவது மனோ நிலையை)ப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறோம். அத்துடன் “பாத்திரமாக வாழ்ந்து” என்ற உள்மன நிகழ்வுகளின் உதவியுடன், எவ்வாறு அந்தப் பாத்திரத்தின் ஆத்மார்த்த வாழ்வை சிருஷ்டிக்க முடியும் என்பதைப் பற்றியும் சிந்திக் கிறோம். அதனுடன் தொடர்புள்ள உணர்ச்சிகளை உண்மையாகவே உணர்வதன் மூலம் அந்தப் பாத்திரத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் வாழ வேண்டும்.

அடிமனம் ஏன் அந்த அளவு வெளி மனத்திலே தங்கியுள்ளது?

ஒரு பாத்திரத்தின்

வெளிப்படையான அம்சங்களை நிர்ணயித்துக் கொள்வது கூட வெகுவாக அடிமனத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறது. உண்மையில் ஶயற்கையான நாடக உத்தி முறைகளை, இயற்கை கொண்டு தருகின்ற அழிப்புநடிகளுடன் ஒப்பிடவே முடியாது.

இது இயற்கையானதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. நீராவி, மின்சாரம், காற்று, தண்ணீர்

போன்ற இயற்கைச் சக்திகளின் பயன்பாடு ஒரு பொறியியலாளரின் அறிவாற்றலிலேயே தங்கியுள்ளது. எமது அடிமனச் சக்திகளும் அதற்கான பொறியியலாளர் இல்லாமல் இயங்க முடியாது. அதாவது எமது வெளிமனத் தொழில் நுட்பம், ஒரு நபிகள், தனது உள்ளுணர்வுகளும் வெளிப்படையான வாழ்வும் தன்னைச் சூழவுள்ள புறச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப இயற்கையாகவும் சாதாரணமாகவும் மேடையில் தன்னிச்சையாக நிகழ்வதை உணரும் போதே அவனது அடிமன ஆழம் மெல்லத் திறப்பட்டு அதிலிருந்து நம்மால் எப்போதும் பகுத்துணர முடியாத உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுகின்றன. அவை சில உள் உணர்வுகள் தூண்டப்படும் போது சிறிது நேரத்திற்கோ அல்லது சில மணிநேரங்களுக்கோ நம்மை ஆட்கொள்கின்றன. எம்மை வழிநடத்திச் செல்லுகின்ற இந்தச் சந்தியை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாததாலும் அதனைக் கற்றறிய முடியாததாலும் நபிகர்களாகிய நாம் அதனை வெறுமனே இயற்கை என்று கூறுகின்றோம்.

ஆனால் சாதாரண, இயற்கையான அன்றாட வாழ்வின் விதி முறைகளை நீங்கள் மிறி, இயற்கையாகத் தொழிற் படாது போனால்

தொட்டாற் சுருங்கியான அடிமனம் பயந்துபோய் பின்வாங்கி விடுகிறது. இதனைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்கு முதலில் உங்கள் பாத்திரத்தை வெளிமனத்தின் துணைகொண்டு நன்கு திட்டமிட்டுப் புரிந்துகொண்டு பின்னர் உண்மையாக நடியுங்கள். இந்தக் கட்டத்தில் ஒரு பாத்திரத்தின் அக வாழ்வை சரியாகப் புரிந்துகொண்டு, நபிக்கத் தயாராவதற்கு நிதர்சனப் பார்வையும் இயல்பான அணுகு முறையும் மிகவும் அவசியமானவை. ஏனென்றால் இது உங்கள் அடிமனத்தைத் தொழிற் படச் செய்து, அடிமன உந்துல்களை திடீர் வெளிப்படச் செய்கிறது.

எமது நோக்கம் ஒரு மனித ஆன்மாவின் வாழ்வைச் சிருஷ்டிப்பது மட்டுமல்ல அதனை "ஓர் அழகான கலாபூர்வமான உருவிலே" வெளிப்படுத்துவதுமாகும். தனது கதாபாத்திரத்தின் அக வாழ்வை வாழ்வதோடு அந்த அனுபவத்திற்கு ஒரு வெளிப்படையான உருவத்தைக் கொடுப்பதும் ஒரு நபிகளின் கடமையாகிறது. ஆன்மாவிலேயே உடல் தங்கியுள்ளது என்பது எமது இந்த நடிப்பு முறைப் பயிற்சிக்கு மிகவும் முக்கியமானது என்பதை நீங்கள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும் என்று இங்கு நான் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

மிகவும் மென்மையானதும் பெரும்பாலும் அடிமன வாழ்வு மானதை வெளிக் கொணர்வதற்கு அசாதாரணமான எதிர்விளைவை ஏற்படுத்தக் கூடிய தன்மையையும் மிக நேர்த்தியாக பயிற்றப்பட்ட குரல் வளத்தையும் உடல் நிலையையும் கட்டுப் பாட்டில் வைத்திருக்கக் கூடிய தன்மை அவசியமாகிறது.

இந்த உடலும் மனமும் சேர்ந்துதான் கருவியானது. மிக மென்மையானதும் பிரித்துணர முடியாததுமான உணர்ச்சிகளைக் கூட நினைத்த மாத்திரத்தில் உணர்வுபூர்வமாகவும் நேரடியாகவும் மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். இதனால் தான் எமது நடிப்பு முறையைச் சேர்ந்த நடிகள், ஏனைய வர்களை விட மிக அதிகமாக தொழிற்பட வேண்டியுள்ளது. தனது அகவாழ்வையும், அதாவது தனது பாத்திரத்தின் வாழ்வைச் சிருஷ்டிக் கலையால் ஏற்படுகின்ற உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளை அப்படியே மீண்டும் வெளிப்படுத்தும் உடல் என்ற கருவியையும் பயிற்றவேண்டும்.

ஒரு பாத்திரத்தின் வெளிப்படையான அம்சங்களை நிர்ணயித்துக் கொள்வது கூட வெகுவாக அடிமனத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறது.

உண்மையில் செயற்கையான நாடக உத்தி முறைகளை, இயற்கை கொண்டு தருகின்ற அற்புதங்களுடன் ஒப்பிடவே முடியாது.

எமக்கு எது முக்கியம் என்பதைப் பொதுப்படையாக இதுவரை நான் குறிப்பிட்டேன். எமது இந்த முறையிலான நடிப்புக் கலையே மனிதவாழ்வின் உயிர்த்துடிப்புள்ள அனுபவங்களில் முழுகி எழுந்து வாழ்க்கையின் அடிநாதங்களையும் பிரித்துணர முடியாது வர்ண ஜாலங்களையும் கலாபூர்வமாக மீண்டும் வெளிக் கொணரக் கூடியது என்பதை எமது அனுபவ வாயிலாக நாம் வெகுவாக உணர்ந்துள்ளோம். இந்த நடிப்புக் கலையே நேயர்களை முற்றாகக் கவர்ந்து, அவர்களை அதனைப் புரிந்துகொள்ள வைப்பதோடு நடப்பவற்றை உள்ளுணர்வின் மூலம் அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டு தமது அகவாழ்வை வளம்பெறச் செய்து கொள்வதோடு காலத்தால் அழியாத பல அகத்தாக் கங்களையும் ஏற்படுத்தக் கூடியது.

இது மட்டுமல்லாது, எமது நடிப்புக் கலை உயிரினத் தொழிற்பாட்டின் வழிமுறைகளுக்கமைய ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், இது எதிர்காலத்தில் தவறான பாதையில் நீங்கள் செல்லாதிருக்க உங்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கும். நீங்கள் எதிர்

காலத்தில் எந்தெந்த நாடகங்களில் எந்தெந்த நெறியாளர்களுக்குக் கீழ் நடிப்பீர்களோ யாரறிவார்? எல்லா இடங்களிலும் எல்லாருடனும் இயற்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிருஷ்டி நடிப்புக் கலையைக் காண மாட்டீர்கள். அதிகமான நாடக மன்றங்களும், நெறியாளர்களும், நடிகர்களும் இயற்கைக்கு முரணாகவே தமது கலையை விரயமாக்கி வருகிறார்கள். ஆனால் உண்மையான கலையின் அளவு கோல்களை அறிந்து கொண்டு, இயற்கையின் கோட்பாடுகளையும் தெரிந்து கொண்டு நீங்கள் நடித்தால் ஒருபோதும் தவறான பாதையில் செல்லமாட்டார்கள். அப்படி நீங்கள் தவறினாலும் உங்கள் தவறைப் புரிந்துகொண்டு அதனை உடனடியாகத் திருத்திக் கொள்ளக் கூடியவர்களாகவும் இருப்பீர்கள். அதனால்தான் எமது நடிப்புக்கலை முறையின் அத்திபாரத்தைச்

சரியாகப் புரிந்து கொள்வது எமது மாணவ நடிகர்களின் முதல் முக்கிய வேலையாக அமைகிறது.

எமது நடிப்புக் கலைமுறையின் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இயற்கையின் துணை மட்டும் போதாது. அத்துடன் சரியான பரீட்சித்துப்பார்க்கப்பட்ட மனோதத்துவ செயல்நுட்பமும், மிகுந்த திறமையும், உடலும் நரம்பு மண்டலமும் வலிமை பொருந்திய வையாகவும் இருத்தல் மிக மிக அவசியம்.

எமது இந்த நடிப்புக்கலை முறையில் நீங்கள் நடிக்கும் ஒவ்வொரு வினாடியும் ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் பாத்திரமாக வாழவேண்டும். நீங்கள் நடிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் உங்கள் பாத்திரமாக வாழவேண்டும். புதிதாக உங்கள் பாத்திரம் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

UHS E Net

Printing, Photocopy, Internet Service,
Computer and Mobile Repairing

Market Complex, Anurdhapura

ஆங்கிலத்தில்: பிரியாட் லியனசே

இலங்கை சினிமாவின் வருகைக் காலம்

தமிழில்: பாத்திமா நூப்ரா

இலங்கையின் சகல சமூக, கலாசார, அரசியல் நிலைகளிலும் அயல் நாடான இந்தியாவால் செல்வாக்கு செலுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையில் இருக்கின்ற ஒற்றுமை இங்கிலாந்துக்கும் ஏனைய துணைக் கண்டங்களுக்கும் இடையில் உள்ள ஒற்றுமையைப் போலல்லாது அவைகள் ஒன்றுபோல் இருந்தாலும் பல வித்தியாசங்களும் இருக்கின்றன. இதில் திரைப்படங்களும் விதிவிலக்கல்ல. இந்தியாவின் செல்வாக்கிற்கு எதிராக இலங்கையின் சினிமாத்துறை தொடர்ந்தும் போராடுவதுடன் மறுபுறம் அதன் செல்வாக்கையும் தழுவிக்கொள்கிறது.

இலங்கை சினிமா 1925ம் ஆண்டு "ராஜகீயா விக்ரமய" (Royal Adventure) உடன் பிறப்பெடுத்தது. அத்திரைப்படம் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டு சிங்கப்பூரில் திரையிடப்பட்டது. தற்போது அது மாயமாக அழிக்கப்பட்டு விட்டது. "கடவுள் பொருந்துவ" (அழிக்கப்பட்ட வாக்குறுதி) என்ற முதல் திரைப்படத்தை இலங்கையர்கள் பார்ப்பதற்கு 1947 வரை காத்திருக்க நேர்ந்தது. இத்திரைப்படம் இந்திய தொழிநுட்பத்தால் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது.

நாகரீகத்து (நகரத்து) பொழுது போக்குகளால் சினிமாவின் அறிமுகம் முற்றிலும் மாற்றம் பெற்றுவிட்டது. பெரும்பான்மை சிங்களம் பேசக் கூடிய மக்கள் திரையரங்குகளுக்குச் சென்று திரைப்படங்களை தமது சொந்த மொழியில் பார்த்து வந்தார்கள். அதிகமான திரைப்படங்கள் தென் இந்தியாவின் கலையரங்குகளில் (Studio) தயாரிக்கப்பட்டதாகும். இந்திய தொழிறுட்பவியலாளர் குழுவால் அக்கதைகள் திரைக்கதைகளாக தயாரிக்கப்பட்டது. கதைகள் அனைத்தும் இந்தியாவுக்குரியதாகும். பாடல்கள் கூட இந்தியாவின் கலைஞர்களால் சிங்கள சொற்களுடன் இந்தியச் சுருதியுடன் (Tune) பாடப்பட்டதாகும்.

இந்தக்காலகட்டத்தில் கூட வர்த்தகத் திரைப்படத்திற்கும் முக்கியமான திரைப்படத்திற்கும் இடையில் தூய பிரிவினையையும் அடையாளம் காட்டிய தேசிய தலைவரான எஸ்.டப்ளிஷ்.ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க தெரிவு செய்யப்பட்டதன் மூலம் 1956இல் சிங்கள பௌத்த தேசிய வாதிகள் உச்ச நிலையை அடைந்தார்கள். இந்த வருடத்தில் நாடு பல விசேடமான சமூக கலாசார மாற்றங்களையும் கண்டுகொண்டது. புனையா மெய் விளக்கத் திரைப்படத்தை இயக்குனர் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ்

அவர்களுடைய பேடர் ரேக்காவ (The Line of Desting) என்ற முதல் திரைப்படத்தை வெளியிட்டார். முதல் தடவை யாக முழுத் திரைப்படமும் ஒரே இடத்தில் எடுக்கப்பட்டதுடன் காதல்கதைகள் சம்மதப்பட்டிருக்கவில்லை. இலங்கையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முதல் திரைப்படமாக சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் வரவேற்றப்பட்டது.

லேஸ்டர் என்பவர் இலங்கைத் திரைப்படத்தை வெளியுலகிற்கு கொண்டுவருவதற்கு முன்னோடி தயாரிப்பாளராக இருந்தார். அவருடைய கம்பெரளிய (Change Village) என்ற திரைப்படம் டில்லி உலகளாவிய திரைப்பட விழாவில் உயர்ந்த வெற்றியை பெற்றதுடன், நிதானய (Treasure) என்ற திரைப்படம் Venice உலகளாவிய திரைப்பட விழாவில் போட்டிக்காக தெரிவு செய்யப்பட்டது. முயற்சி, வெற்றி மற்றும் சில தோல்விகளுடன் லேஸ்டர் அவர்கள் விளக்கத் திரைப்படத்தின் தலைவராக இன்னும் இருந்து வருகிறார்.

1960இல் சில ஆர்வமுள்ள வேலைகளை உண்டாக்கு

வதற்காக திரைப்படக் கைத் தொழில்
கள் அபிவிருத்தி அடைந்தன. அவை
களுக்கு உள்நாட்டு பார்வையாளர்
களால் மிகவும் நலன் கிடைக்கப்
பெற்றது. 1960களில் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ்
பீரிசுடன் Titus Totawatte, GDL. Perera
மற்றும் Gamini Fonseka ஆகியோர்
சிறந்த திரைப்படத்தின் பங்காளர்
களாக இருந்தனர். இது பல வழிகளில்
இலங்கை சினிமாவின் பொன்னான
சகாப்தமாக இருந்தது.

உள்நாட்டு தயாரிப்பாளர்களினால்
1970 மற்றும் 1980களுக்கு முன்னர்
வெளியிடப்பட்ட அதிகமான திரைப்
படங்கள் சினிமாத்துறையில் பாரிய
வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. தேசிய
திரைப்பட கூட்டுத் தாபனத்திற்கு பட
விநியோகம் கையளிக்கப்பட்டது. இது
பிரத்தியேக ஐந்து தேசிய சுற்றுக்களை
திரைப்படக் காட்சியில் பெற்றுக்
கொண்டது. உள்நாட்டு திரைப்படத்
துறை தொலைக்காட்சியின் அறிமுகம்
மற்றும் திறந்த பொருளாதாரக்
கொள்கை மூலம் இரட்டிப்பான
பாரிய வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

1970களில் பல முக்கிய தடைகளுக்கு
மத்தியில் ஒரு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி
தர்மசேன பத்திராஜவும் வசந்த
ஒபேசேகரவும் அந்தக் காலப்
பகுதியில் சிறந்த தயாரிப்பாளர்களாக
தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

உள்நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும்
அவர்களுடைய திரைப்படங்கள்
பாரிய வெற்றியைக் கண்டன.

திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள்
புதிய சவால்களுக்கு
முகம்கொடுக்கப்பட்ட
வில்லை. இந்த விடயத்தில்
பிரசன்ன
பூரணவியலாளர்களாக
இருந்தார். அவரின்
திரைப்படத் தொழிநுட்ப
நோக்கம் மற்றும் கலை நயம்
ஆகிய வற்றுக்கு சமனான
கவனிப்பை செலுத்தினார்.

1977களுக்குப் பிறகு திறந்த
பொருளாதார கொள்கையின்
அறிமுகத்துடன் இந்தியா மற்றும்
மேற்கத்தேய திரைப்படங்கள்
மக்கள் சனத்தொகை பல்வேறு
பட்ட பொழுது போக்குகள்,
எண்ணற்ற தொலைக் காட்சி
அலைவரிசைகள் மூலம் உயர்த்
தப்பட்டது.

1983 உள்நாட்டுப் போரின்
ஆரம்ப மற்றும் அழுத்தமான
பாதுகாப்புக் காரணமாக பெரும்
பாலும் நாட்டின் சினிமாக்களில்
இரவுக் களியாட்டங்கள் தொடர
வில்லை.

வர்த்தக திரைப்படங்கள் பிரதான
மாக சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால்

தாக்கப்பட்டன. ஏன் என்றால் மக்களுக்கு இந்தியாவின் அல்லது அசலான ஹொலிவுட் திரைப்படங்களை பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. உள்நாட்டு பார்வையாளர்களுக்காக அவர்கள் பழைய நிலையை அடையப்பெற்றதால் பல உள்நாட்டு வர்த்தக தயாரிப்பாளர்கள் இளைஞர்களை அவர்கள் வசிக்கும் அறையிலிருந்து வெளியேற்றி திரைப்படங்களின் பக்கம் ஆர்வம் காட்டுவதற்காக பாலியல் திரைப்படங்களை தயாரிப்பதற்கு திரும்பினார்கள். இது மென்மேலும் பெரு வெற்றியைக் கண்டது. ஆனால் அது பார்வையாளர்களை தாங்கிப் பிடிப்பதற்கு போதுமானதாக இருக்கவில்லை. சினிமாவுக்குள் அவ்வப்போது தரமான திரைப்படங்கள் வெளியிடப்பட்டன.

1990களில் இளம் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களின் வருகை மற்றும் அவர்களின் அறிவு விளக்கம் அர்ப்பணிப்பு என்பனவற்றின் மூலம் விசேடமான மாற்றத்தை அடைந்தது. பிரசன்ன விதானகே அவர்கள் இந்த தலைமுறையின் வழிகாட்டியாக இருந்தார். இந்த திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் புதிய சவால் களுக்கு முகம்கொடுக்கப்பயப்படவில்லை. இந்த விடயத்தில் பிரசன்ன பூரணவியலாளராக இருந்தார். அவரின் திரைப்படத்

தொழிநுட்ப நோக்கம் மற்றும் கலை நயம் ஆகியனவற்றுக்கு சமனான கவனிப்பை செலுத்தினார். அதன் காரணமாக அவருடைய அணுகு முறை வெளியுலகத்தின் மூலம் கலையில் வீரியமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பிரசன்ன அவர்களின் 4வது திரைப்படமான புறஹந்து கலுவர (Death on Full Moon Day) பிரான்சின் அமியன்ஸ் (Amiens) திரைப்பட விழாவில் மிகப்பெரிய விருதை வென்றது.

திரைப்பட தயாரிப்பில் நிறை முதுர்ச்சியை ஏற்படுத்திய அசோக்க ஹந்தகம் உடன் இலங்கைத் திரைப்படத்தின் புதிய தற்காலிக எழுச்சிக்கு பிரசன்ன அவர்கள் சிறந்த வழி காட்டியாக இருக்கின்றார். இவர்கள் எதிர்காலத்தில் உலகப் பார்வையாளர்களின் உள்ளத்தை நோக்க வேண்டி யுள்ளது. அதிகார சபை, இராணுவ சீமையர் பதவியின் கீழ் புறஹந்து கலுவர என்று பேர் வழங்கப்பட்டது. ஒரு நாட்டின் யுத்தத்தில் கலைஞர்கள் நீதியுடனும் நேர்மையுடனும் நேருக்கு நேர் சந்திப்பதைத் தடுக்க யுத்தத்தைப் புறக்கணித்தார்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் நாட்டுக்கு வெளியே அதிகமாகப் பார்க்கப்பட்ட திரைப்படங்களை இலங்கை பார்வையாளர்கள் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பை இழந்து

விட்டார்கள். பல ஊடக நிறுவனங்கள் மட்டும் ஆலோசனை தயாரிப்பாளர்கள் மௌன அங்கீகாரத்தை வல்லாட்சி மற்றும் வேகமான இராணுவத்திற்கு கொடுக்க முற்பட்டார்கள். இலங்கையின் தற்கால சமூகத்தின் கொடுமையான சீமையர் பதவிக் கெதிராக குரல் எழுப்ப தவறி விட்டனர். காரணம் அவர்கள் பொதுவாக பாசாங்கு செய்வதில் தீவிரமாக இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். மற்றும் சீமையர் பதவியினை அனுபவித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். நாடுபூராகவும் சீரான மனோ நிலையை தொடர படைப்பாற்றலின் ஒரு சிறிய வேலையின் தனியுரிமை நோக்கமாக உருவாகியது.

தனித்திருத்தல்

மௌனம் ஒரு தியானவெளி
பாலவனமொன்றில் தனித்திருந்த பிரயாணியின்
காதல் கடிதம்
காய்ந்த சருகொன்றின் கீழ் கறைபடிந்த
புராதனக் காதலியின் புகைப்படம்
பசித்தமும் விண்மீன் ஒளியிரவின் கீழ்
ஒற்றைக் குடைக்குள் தனித்தமும் உருவம்

ஒரு குளம் என்பதே புனிதம்—அதுவே
மழையாகும் தனித்தவனின் கண்ணீர்
வேறுபுந்த மரங்கள்—இருந்தும்
அன்னியமானது ஒரு குரல்
நீசம் பற்றிப் போனதொரு தொடுகை

இனியும் என் வாசலைத் திறக்காதே
அறைமுழுதும்
கடவுளின் பிணவாடை .....

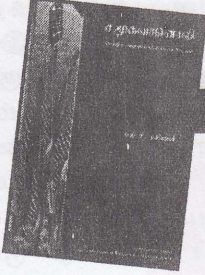

ஆதி யார்த்தப்பன்

தொடர்பாடலியலில் சமூகவானொலிகள் தனித்துவமான வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றின் இயங்கு பரிமாணங்களை ஆழ்ந்து நோக்கும் போது முன்னோடி நூலாகவும் முதன்மை நூலாகவும் இது அமைந்துள்ளது.

- பேராசிரியர் சபா ஔயராசா.

சமூக வானொலி

ஊடகக்கப்பரும் ஊடகம்

- இப்னு ஆயிஷா

சீமூதாய வகிபங்கு என்பது ஒரு ஊடகத்தின் கண்ணாக இருக்க வேண்டும் என்பது என்றும் அறுதியான ஒன்று. நேர் நிலையான மாற்றம் ஒன்றை சமூகத்துள் நிறுவ வேண்டிய பணிக்கு ஊடகமும் ஊடகச் செயன்முறையாளர்களும் இயற்கையாகவே ஆட்பட்டுள்ளனர். படிமங்களை உருவாக்கி ஊடக வெளியில் விரவ விட்டுவிட்டு அதற்குப் பின்னால் பெறுகின்ற நன்மைகளை அதன் இயக்குனர்கள் மட்டும் அடைந்துவிட்டு தமது பொறுப்பிலிருந்து விடுபடவது எந்த ஒரு சிறந்த ஊடக வியலாளனின் பண்பாக இருக்க முடியாது.

சமூக வானொலிகள் தொடர்பாடல் பொறிமுறையில் தனித்துவமான ஒன்றாக இருக்கின்றது. அவற்றின் வரலாற்றையும் அதன் இன்றைய நிலையையும் ஒப்பீட்டு ஆழ்ந்து நோக்குவதற்கும் ஊடகத்துடன் தொடர்புடைய ஏனைய புறக்கிருத்தி சார்ந்த விடயங்களின் தன்மைகளை புள்ளிவிபரங்களுடன் கற்றுக் கொள்ளவும் சமூக வானொலிகள் - மனித வலுவாக்கத்திற்கான ஊடகம் என்ற எம்.சீ. ரஸ்மின் எழுதிய ஆய்வு நூல் முக்கியமானது.

விளிம்புவாழ் சமூக மரபைக் கொண்ட வளர்ச்சியடைந்து வரும் மற்றும் வளர்ச்சியடையா நாடுகளின் அபிவிருத்திக்கு தொடர்பாடலின் வகிபங்கு என்ற பெரும் சமூக தாற்பரியத்தினை கொண்டுள்ள சமூகவானொலிகள் பெரும் நிர்மான ஊடகப் பொறிமுறையினால் ஆக்கப்பட்டுள்ள வியாபார ஊடகங்களால் தூர்ந்து போயுள்ள சோக நிலையை படம்பிடிக்கின்ற பணியை இந்நூல் நிறுவுகின்றது.

சமூகவாணொலியின் பணிகளும் செயற்பாடுகளும், சமூக வாணொலியின் பண்புக் கூறுகள், சமூக வாணொலி ஏன் தேவை, அபிவிருத்தித் தொடர்பாடல், பங்கேற்றல் மற்றும் மகாவெலி சமூக வாணொலி, இலங்கையில் சமகால சமூக வாணொலிகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள், இலங்கையில் இணையத்தள சமூக வாணொலிகளின் நன்மைகளை மக்கள் மயப்படுத்தல், ஆணாதிக்க கட்டமைப்பும் பெண் விருத்தியும் - சமூக வாணொலியை மையமாக கொண்ட நோக்கு, சமூக ஒலிபரப்புக்கு கிளை மொழி வழக்கினைப் பயன்படுத்தல், அபிவிருத்திக்கான தொடர்பாடலும் சமூக வாணொலியும், இலங்கையில் சமூக வாணொலிகள், மக்கள் சேவை ஒலிபரப்பும் பன்முக தொடர்பாடலும் என்ற அத்தியாயங்கள் ஊடாக இந்நூல் பாரிய ஆய்வுப் பரப்பை கொண்டு நிற்கின்றது.

ஊடகப் பொறிமுறைகளில் குறிப்பாக வாணொலி ஊடகத்தினை ஆயுதமாக கொண்டு இயங்குகின்றவர்கள் மற்றும் அதன்பால் ஈர்க்கப்பட்டுள்ள இளம் ஆர்வலர்கள் இந்நூலினை கற்றுக் கொள்வதன் ஊடாக வியாபார மயமாக்கப்பட்ட ஊடகப் பின்னலில் சமூக அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக் கருவினை வெளிப்படுத்த ஏதுவாக அமையும் என்று நம்புகிறேன்.

தலைநகரிலிருந்து இறக்கப்படுகின்ற அத்திபாரமற்ற அதிநவீனம் என்று நம்பப்படுகின்ற அர்த்தமற்ற சாக்கடை

ஒன்றை பிரதான எடுகோலாக நகர்த்துகின்ற முறைமையை உடைத்து, மக்கள் பங்களிப்பை ஏற்படுத்தி விளிம்புநிலை சமூக அமைப்பின் அபிவிருத்திக்கு அத்திபாரமிடும் தேவை இன்றில் அவசியமான ஒரு காலப்பகுதியில் உலகம் சருகாகிக் கிடக்கும் ஒரு துயரிய பொழுதை பிரயோசனமிக்க ஒன்றாக்க ஊடகங்கள் தமக்குள் குறைந்தபட்ச ஆகர்சிப்பைக் ஏற்படுத்திக் கொண்டு முன்வர வேண்டும் என்பதனை சாட்டை வீச்சாக இந்த "சமூக வாணொலி" என்ற ஆய்வு (ஊமையாக்கப்பட்ட ஊடகம்) குறியீட்டுடன் குறித்து நிற்கின்றது.

முறைமையற்ற ஒன்றை பின் நவீனமாக வாசிக்கின்ற காலப் பொழுதில் முறைமையற்றுப் போகும் சமூகத்திற்கு முறைமையான வாழ்தலை ஏற்படுத்தவது ஊடகத்தின் தர்மம் என்போம்.

எனவே இலங்கையின் சமூக வாணொலிகளின் வரலாற்றைக் கொண்டும், அதன் தாக்கத்தினைக் கொண்டும் இந்நூல் தந்துள்ள ஆய்வுப் பரப்பின் பின்னூட்டலினால் புதிய ஊடக தர்மத்தின் கதவுகளை தட்டிப்பார்க்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று ஆசை கொள்கிறேன்.

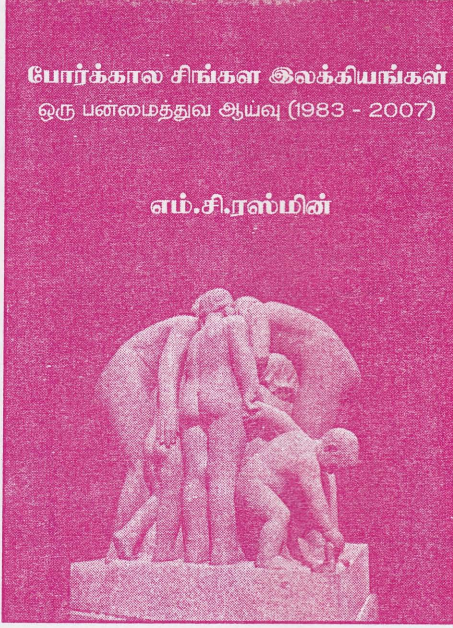

கடந்த முப்பது ஆண்டுகால யுத்தமும் இனமோதல்களும் தமிழ் இலக்கியத்தில் தாக்கம் செலுத்திய அளவுக்கு சிங்கள இலக்கியத்தில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளனவா? அப்படி இல்லை என்றால் ஏன்? எந்த அளவுக்கு சிங்கள இலக்கியத்தில் அவற்றின் தாக்கம் காணப்படுகின்றது? இந்த அனுபவங்களைச் சிங்களப் படைப்பாளிகள் எவ்வாறு தங்கள் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்? அவர்களை வழிநடத்திய கருத்துநிலை யாது? இன நல்லுறவுக்காகக் குரல் கொடுத்துள்ளார்களா அல்லது இனமேலாண்மைக்கு ஆதரவாக இருந்திருக்கிறார்களா? சிங்கள இலக்கியம் பற்றி நம்மனதில் எழும் இத்தகைய வினாக்களுக்கு இந்நூல் விடைதர முயல்கிறது.

-பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான்

போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்கள்
ஒரு பன்மைத்துவ ஆய்வு (1983 - 2007)

எம்.சி.ரஸ்மின்

Sri Lanka
Development
Journalist
Forum

www.idjf.org

SDJF

communication 4D

8/5, Liyanage Mavatha, Nawala,
Rajagiriya, Colombo.

Tel : +94 117 547073

0773667530, 0776653694

Best Wishes to Padihal

LL NO 2158

ARM

Travels & Tours

Haj Umra Operator

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர் நிலையம்
அநுராதபுரம் ஹஜ் உம்ரா ஏற்பாட்டாளர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689

PADIHAL : ISSN 1800 - 5